

Europeiska unionens officiella tidning

L 59

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofjärde årgången

4 mars 2011

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 212/2011 av den 3 mars 2011 om godkännande av *Pedio-*
coccus acidilactici CNCM MA 18/5M som fodertillsats för värphöns (innehavare av godkännan-
- det: Lallemand SAS) ⁽¹⁾ 1
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 213/2011 av den 3 mars 2011 om ändring av bilagorna II
och V till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifi-
- kationer ⁽¹⁾ 4
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 214/2011 av den 3 mars 2011 om ändring av bilagorna I
och V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 689/2008 om export och import
av farliga kemikalier 8
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 215/2011 av den 1 mars 2011 om godkännande av större
ändringar av produktspecifikationen för en skyddad beteckning som tagits upp i registret över
skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Pecorino Sardo
(SUB)] 15
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 216/2011 av den 1 mars 2011 om godkännande av större
ändringar av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade
ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Chianti Classico (SUB)] 17
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 217/2011 av den 1 mars 2011 om godkännande av större
ändringar av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade
ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Robiola di Roccaverano (SUB)] 19

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 218/2011 av den 3 mars 2011 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	21
--	----

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 219/2011 av den 3 mars 2011 om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp för import av vissa sockerprodukter som fastställs genom förordning (EU) nr 867/2010 för regleringsåret 2010/11	23
--	----

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 220/2011 av den 3 mars 2011 om fastställande av det lägsta försäljningspriset för skummjölkspulver för den sjuttonde enskilda anbudsinfordran inom ramen för det anbudsförfarande som inleds genom förordning (EU) nr 447/2010.....	25
--	----

DIREKTIV

★ Kommissionens direktiv 2011/22/EU av den 3 mars 2011 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa bispyribac som verksamt ämne ⁽¹⁾	26
★ Kommissionens direktiv 2011/23/EU av den 3 mars 2011 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa triflumuron som verksamt ämne ⁽¹⁾	29
★ Kommissionens direktiv 2011/25/EU av den 3 mars 2011 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa bupirimat som verksamt ämne och om ändring av kommissionens beslut 2008/934/EG ⁽¹⁾	32
★ Kommissionens direktiv 2011/26/EU av den 3 mars 2011 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa dietofenkarb som verksamt ämne och om ändring av beslut 2008/934/EG ⁽¹⁾	37

BESLUT

2011/138/EU:

★ Rådets beslut av den 28 februari 2011 om ändring av beslut 2010/248/EU om anpassning av de traktamenten som föreskrivs i beslut 2003/479/EG och beslut 2007/829/EG om anställningsvillkoren för nationella experter och militärer som är utstationerade vid rådets generalsekretariat	41
---	----

2011/139/EU:

★ Rådets beslut av den 28 februari 2011 om anpassning av ersättningar enligt beslut 2007/829/EG om anställningsvillkoren för nationella experter och militärer som är utstationerade vid rådets generalsekretariat	43
--	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 212/2011

av den 3 mars 2011

om godkännande av *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M som fodertillsats för värphöns
(innehavare av godkännandet: Lallemand SAS)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

förordning (EG) nr 911/2009 ⁽⁴⁾ och för avvanda smågrisar genom kommissionens förordning (EU) nr 1120/2010 ⁽⁵⁾.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 1831/2003 innehåller bestämmelser om godkännande av fodertillsatser samt de skäl och faranden som gäller för sådana godkännanden.
- (2) En ansökan om godkännande av *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M har lämnats in i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1831/2003. Till ansökan bifogades de uppgifter och handlingar som krävs enligt artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1831/2003.
- (3) Ansökan gäller godkännande i kategorin "zootekniska tillsatser" av *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M som fodertillsats för värphöns.
- (4) Användningen av *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M har godkänts utan tidsbegränsning för slaktkycklingar genom kommissionens förordning (EG) nr 1200/2005 ⁽²⁾, utan tidsbegränsning för slaktsvin genom kommissionens förordning (EG) nr 2036/2005 ⁽³⁾ samt för tio år för laxfiskar och räkor genom kommissionens

- (5) Nya uppgifter har lämnats in till stöd för ansökan om godkännande av *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M för värphöns. Europeiska myndigheten för livsmedels-säkerhet (nedan kallad myndigheten) konstaterade i sitt yttrande av den 5 oktober 2010 ⁽⁶⁾ att *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M under föreslagna användningsvillkor inte inverkar negativt på djurs och människors hälsa eller på miljön och att användning av preparatet väsentligt ökar värpningen hos djuren i fråga. Myndighe-ten anser inte att det behövs några särskilda krav på övervakning efter utsläppandet på marknaden. Den bekräftade även den rapport om analysmetoden för foder-tillsatsen som lämnats av det referenslaboratorium som inrättats på gemenskapsnivå i enlighet med förordning (EG) nr 1831/2003.
- (6) Bedömningen av *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M visar att villkoren för godkännande i artikel 5 i förord-ning (EG) nr 1831/2003 är uppfyllda. Preparatet bör därför godkännas för användning i enlighet med bilagan till den här förordningen.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är för-enliga med yttrandet från ständiga kommittén för livs-medelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det preparat i kategorin "zootekniska tillsatser" och i den funk-tionella gruppen "medel som stabiliserar tarmfloran" som anges i bilagan godkänns som fodertillsats enligt villkoren i den bila-gan.

⁽¹⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 195, 27.7.2005, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 328, 15.12.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT L 257, 30.9.2009, s. 10.

⁽⁵⁾ EUT L 317, 3.12.2010, s. 12.

⁽⁶⁾ The EFSA Journal, vol. 8(2010):10, artikelnr 1865.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 mars 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

Tillsatsens identifieringsnummer	Namn på innehavaren av godkännandet	Tillsats	Sammansättning, kemisk formel, beskrivning, analysmetod	Djurslag eller djurkategori	Högsta ålder	Lägsta halt	Högsta halt	Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med
						CFU/kg helfoder med en vattenhalt på 12 %			
Kategori: zootekniska tillsatser. Funktionell grupp: medel som stabiliserar tarmfloran									
4d1712	Lallemand SAS	<i>Pediococcus acidilactici</i> CNCM MA 18/5M	<i>Tillsatsens sammansättning</i> Preparat av <i>Pediococcus acidilactici</i> CNCM MA 18/5M som innehåller minst 1 × 10 ¹⁰ CFU/g <i>Beskrivning av det verksamma ämnet</i> Levande celler av <i>Pediococcus acidilactici</i> CNCM MA 18/5M <i>Analysmetoder</i> ⁽¹⁾ Räkning av utstryk på platta med MRS-agar (EN 15786:2009) Identifiering: pulsfältselektrofores (PFGE)	Värphöns	—	1 × 10 ⁹	—	1. Ange följande i bruksanvisningen till tillsatsen och förblandningen: lagringstemperatur, lagringstid och stabilitet vid pelletering. 2. Användarsäkerhet: andningsskydd, skyddsglasögon och skyddshandskar ska användas vid hanteringen.	24 mars 2021

⁽¹⁾ Närmare information om analysmetoderna finns hos gemenskapens referenslaboratorium på följande webbadress: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 213/2011**av den 3 mars 2011****om ändring av bilagorna II och V till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv
2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yr-
keskvalifikationer ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 11 andra stycket och 26
andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) Österrike har begärt att tio vårdutbildningsprogram ska föras in i bilaga II till direktiv 2005/36/EG. Dessa utbildningsprogram regleras av förordningen om särskilda uppgifter för hälso- och sjukvård (GuK-SV BGBl II 452/2005) och förordningen om särskilda uppgifter för undervisnings- och förvaltningsuppgifter inom hälso- och sjukvård (GuK-LFV BGBl II 453/2005).
- (2) Eftersom dessa österrikiska utbildningsprogram motsvarar utbildningsnivån som anges i artikel 11 c i i direktiv 2005/36/EG samt ger en jämförbar nivå av yrkesskicklighet och förbereder den studerande för jämförbart ansvar och verksamhet, bör de föras in i enlighet med artikel 11 c ii i bilaga II till direktiv 2005/36/EG.
- (3) Portugal har inkommit med en motiverad begäran om att specialistutbildning i medicinsk onkologi ska föras in i punkt 5.1.3 i bilaga V till direktiv 2005/36/EG.
- (4) Medicinsk onkologi syftar till att systematiskt kunna behandla cancer. Under det senaste årtiondet har den vetenskapliga utvecklingen medfört stora förändringar av behandlingen av cancerpatienter. Specialistläkarutbildning i medicinsk onkologi är inte förtecknad i punkt 5.1.3 i bilaga V till direktiv 2005/36/EG. Emellertid har medicinsk onkologi utvecklats till en självständig specialistutbildning i mer än två femtedelar av medlemsstaterna, vilket motiverar att den förs in i punkt 5.1.3 i bilaga V till direktiv 2005/36/EG.

- (5) För att säkerställa att specialistutbildningen får en tillräckligt hög nivå, bör det krävas att specialistläkarutbildningen i medicinsk onkologi minst omfattar 5 år för att kunna erkännas automatiskt.
- (6) Frankrike har inkommit med en motiverad begäran om att specialistutbildning i medicinsk genetik ska föras in i punkt 5.1.3 i bilaga V till direktiv 2005/36/EG.
- (7) Medicinsk genetik är en specialitet som återspeglar den snabba kunskapsutvecklingen inom genetiken och dess påverkan på flera specialiteter, som onkologi, prenatal pediatrik, barn- och ungdomsmedicin, kroniska sjukdomar. Medicinsk genetik blir allt viktigare för undersökning och förebyggande av flera sjukdomar. Specialistutbildning i medicinsk genetik är inte förtecknad i punkt 5.1.3 i bilaga V till direktiv 2005/36/EG. Emellertid har den utvecklats till en självständig specialistutbildning i mer än två femtedelar av medlemsstaterna, vilket motiverar att den förs in i punkt 5.1.3 i bilaga V till direktiv 2005/36/EG.
- (8) För att säkerställa att specialistutbildningen får en tillräckligt hög nivå, bör det krävas att specialistutbildningen i medicinsk genetik minst omfattar 4 år för att kunna erkännas automatiskt.
- (9) Direktiv 2005/36/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för erkännande av yrkeskvalifikationer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna II och V till direktiv 2005/36/EG ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

⁽¹⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 mars 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

Bilagorna II och V till direktiv 2005/36/EG ska ändras på följande sätt:

1. I punkt 1 i bilaga II ska under "Österrike" följande läggas till:

- Särskild sjuksköterskeutbildning inom barn- och ungdomssjukvård (Sonderausbildung in der Kinder- und Jugendlichchenpflege).
- Särskild sjuksköterskeutbildning inom psykiatrisk hälso- och sjukvård (spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits und Krankenpflege).
- Särskild sjuksköterskeutbildning inom intensivsjukvård (Sonderausbildung in der Intensivpflege).
- Särskild sjuksköterskeutbildning inom intensivvård av barn (Sonderausbildung in der Kinderintensivpflege).
- Särskild sjuksköterskeutbildning inom anestesijukvård (Sonderausbildung in der Anästhesiepflege).
- Särskild sjuksköterskeutbildning inom vård vid njurersättningsbehandling (Sonderausbildung in der Pflege bei Nierenersatztherapie).
- Särskild sjuksköterskeutbildning inom operationssjukvård (Sonderausbildung in der Pflege im Operationsbereich).
- Särskild sjuksköterskeutbildning inom sjukhushygien (Sonderausbildung in der Krankenhaushygiene).
- Särskild sjuksköterskeutbildning för undervisning i hälso- och sjukvård (Sonderausbildung für Lehraufgaben in der Gesundheits- und Krankenpflege).
- Särskild sjuksköterskeutbildning för arbetsledning inom hälso- och sjukvård (Sonderausbildung für Führungsaufgaben in der Gesundheits- und Krankenpflege).

Var och en av dessa utbildningar ska omfatta sammanlagt minst 13 år och 6 månader till 14 år, varav minst tio år ska avse allmän utbildning, ytterligare tre år ska avse grundläggande högskoleutbildning inom offentlig hälso- och sjukvård och sex till tolv månader ska avse särskild utbildning för specialiserings-, undervisnings- eller förvaltningsuppgifter."

2. Följande ska läggas till i punkt 5.1.3 i bilaga V:

"Land	Medicinsk onkologi Utbildningens minimilängd: 5 år	Medicinsk genetik Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België	Oncologie médicale/ Medische oncologie	
България	Медицинска онкология	Медицинска генетика
Česká republika	Klinická onkologie	Lékařská genetika
Danmark		Klinisk genetik
Deutschland		Humangenetik
Eesti		Meditsiinigeneetika
Ελλάς	Παθολογική Ογκολογία	
España		
France	Oncologie	Génétique médicale
Ireland	Medical oncology	Clinical genetics
Italia	Oncologia medica	Genetica medica
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
Latvija	Onkoloģija ķīmijterapija	Medicīnas ģenētika

Land	Medicinsk onkologi Utbildningens minimilängd: 5 år	Medicinsk genetik Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Lietuva	Chemoterapinė onkologija	Genetika
Luxembourg	Oncologie médicale	Médecine génétique
Magyarország	Klinikai onkológia	Klinikai genetika
Malta		
Nederland		Klinische genetica
Österreich		Medizinische Genetik
Polska	Onkologia kliniczna	Genetyka kliniczna
Portugal	Oncologia médica	Genética médica
România	Oncologie medicala	Genetica medicala
Slovenija	Internistična onkologija	Klinična genetika
Slovensko	Klinická onkológia	Lekárska genetika
Suomi/Finland		Perinnöllisyyslääketiede/ Medicinsk genetik
Sverige		
United Kingdom	Medical oncology	Clinical genetics

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 214/2011

av den 3 mars 2011

om ändring av bilagorna I och V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 689/2008 om export och import av farliga kemikalier

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 689/2008 av den 17 juni 2008 om export och import
av farliga kemikalier ⁽¹⁾, särskilt artikel 22.4, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 689/2008 genomförs Rotterdamskonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel. Konventionen undertecknades den 11 september 1998 och godkändes på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2003/106/EG ⁽²⁾.
- (2) Bilaga I till förordning (EG) nr 689/2008 bör ändras för att ta hänsyn till regler för vissa kemikalier som införts i enlighet med rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (REACH), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG ⁽⁵⁾.
- (3) Bilaga V till förordning (EG) nr 689/2008 bör ändras för att ta hänsyn till beslut som fattats avseende vissa kemikalier enligt Stockholmskonventionen om långlivade organiska föreningar (nedan *Stockholmskonventionen*), un-

dertecknad den 22 maj 2001 och godkänd på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2006/507/EG ⁽⁶⁾, och efterföljande regler för dessa kemikalier som införts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG ⁽⁷⁾. Bilaga V bör också ändras för att åter spegla regler som införts för att förbjuda export av vissa andra kemikalier än långlivade organiska föreningar.

- (4) Difenylamin, triazoxid och triflumuron har inte tagits upp som verksamma ämnen i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Det innebär att dessa verksamma ämnen är förbjudna för användning som bekämpningsmedel och därför bör läggas till i förteckningarna över kemikalier i delarna 1 och 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 689/2008. Eftersom nya ansökningar har lämnats in, vilket innebär att det måste fattas nya beslut om upptagande i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, bör tillägget till förteckningen över kemikalier i del 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 689/2008 inte tillämpas förrän de nya besluten om dessa kemikaliers status antas.
- (5) Bifentrin and metam har inte tagits upp som verksamma ämnen i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Såvitt avser direktiv 98/8/EG har dessa ämnen identifierats och anmälts för utvärdering. Det innebär att bifentrin and metam är underkastade stränga restriktioner för användning som bekämpningsmedel, eftersom nästan all användning av dessa ämnen är förbjuden, trots att de kan fortsätta att godkännas av medlemsstaterna fram till dess att ett beslut enligt direktiv 98/8/EG fattas. Det är därför lämpligt att lägga till bifentrin and metam i förteckningen över kemikalier i delarna 1 och 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 689/2008. Eftersom nya ansökningar har lämnats in, vilket innebär att det måste fattas nya beslut om upptagande i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, bör tillägget till förteckningen över kemikalier i del 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 689/2008 inte tillämpas förrän de nya besluten om dessa kemikaliers status antas.
- (6) Karbosulfan har inte tagits upp som ett verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Det innebär att karbosulfan är förbjudet för användning som bekämpningsmedel och därför bör läggas till i förteckningarna över kemikalier i delarna 1 och 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 689/2008. Upptagandet av karbosulfan i del 2 i bilaga I sköts upp på grund av en ny ansökan om upptagande i

⁽¹⁾ EUT L 204, 31.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 63, 6.3.2003, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 209, 31.7.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 7.

- bilaga I till direktiv 91/414/EEG som lämnats in i enlighet med artikel 13 i kommissionens förordning (EG) nr 33/2008 av den 17 januari 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 91/414/EEG i fråga om ett ordinarie och ett påskyndat förfarande för bedömning av verksamma ämnen som omfattades av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i det direktivet men som inte införts i dess bilaga I⁽¹⁾. Den nya ansökan har dragits tillbaka av den sökande, vilket innebär att skälet till att skjuta upp upptagandet i del 2 i bilaga I inte längre föreligger. Karbosulfan bör därför läggas till i förteckningen över kemikalier i del 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 689/2008.
- (7) Trifluralin har inte tagits upp som ett verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Det innebär att trifluralin är förbjudet för användning som bekämpningsmedel och därför bör läggas till i förteckningarna över kemikalier i delarna 1 och 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 689/2008. Upptagandet av trifluralin i del 2 i bilaga I sköts upp på grund av en ny ansökan om upptagande i bilaga I till direktiv 91/414/EEG som lämnats in i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 33/2008. Denna nya ansökan resulterade återigen i beslutet att inte ta upp trifluralin som ett verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, vilket innebär att trifluralin fortfarande är förbjudet för användning som bekämpningsmedel och att skälet till att skjuta upp upptagandet i del 2 i bilaga I inte längre föreligger. Därför bör trifluralin läggas till i förteckningen över kemikalier i del 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 689/2008.
- (8) Kloraldimetyl har inte tagits upp som ett verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Det innebär att kloraldimetyl är förbjudet för användning som bekämpningsmedel och därför bör läggas till i förteckningarna över kemikalier i delarna 1 och 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 689/2008.
- (9) Kemikalierna klordekon, hexabrombifenyl, hexaklorocyclohexan, lindan och pentabromdifenyleter kommer att läggas till i förteckningen över kemikalier som är förbjudna för export i del 1 i bilaga V till förordning (EG) nr 689/2008. Det är därför inte längre nödvändigt att behålla dessa kemikalier i delarna 1 och 2 i bilaga I till den förordningen, och posterna bör därför utgå.
- (10) Kemikalierna hexabrombifenyl, hexaklorocyclohexan (HCH) och lindan är redan förtecknade i del 3 i bilaga I till förordning (EG) nr 689/2008. Deras upptagande i del 1 i bilaga V till den förordningen bör därför återspeglas i del 3 i bilaga I.
- (11) Kommissionens förordning (EU) nr 757/2010 av den 24 augusti 2010 om ändring av bilagorna I och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar⁽²⁾ genomför beslut som fattats i enlighet med Stockholmskonventionen om att ta upp klordekon, pentaklorbensen, hexabrombifenyl, hexaklorocyclohexan, lindan, tetrabromdifenyleter, pentabromdifenyleter, hexabromdifenyleter och heptabromdifenyleter i del 1 i bilaga A till Stockholmskonventionen genom att lägga till dessa kemikalier i del A i bilaga I till förordning (EG) nr 850/2004. Dessa kemikalier bör därför läggas till i del 1 i bilaga V till förordning (EG) nr 689/2008.
- (12) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1102/2008 av den 22 oktober 2008 om exportförbud för metalliskt kvicksilver och vissa kvicksilverföreningar och kvicksilverblandningar och säker förvaring av metalliskt kvicksilver⁽³⁾ förbjuds export av metalliskt kvicksilver och vissa kvicksilverföreningar och kvicksilverblandningar från Europeiska unionen till tredjeländer. Dessa kemikalier bör därför läggas till i förteckningen över kemikalier i del 2 i bilaga V till förordning (EG) nr 689/2008. Dessutom bör posten för kvicksilverföreningar i del 1 i bilaga I ändras för att återspegla förbudet mot export av vissa kvicksilverföreningar och den nuvarande statusen för kvicksilverföreningar enligt direktiv 98/8/EG.
- (13) Bilagorna I och V till förordning (EG) nr 689/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (14) För att medlemsstaterna och industrin ska medges tillräcklig tid för att vidta de åtgärder som krävs för genomförandet av denna förordning bör tillämpningen av förordningen skjutas fram.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 133 i förordning (EG) nr 1907/2006.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 689/2008 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till den här förordningen.
2. Bilaga V ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 15, 18.1.2008, s. 5.

⁽²⁾ EUT L 223, 25.8.2010, s. 29.

⁽³⁾ EUT L 304, 14.11.2008, s. 75.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 maj 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 mars 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

Bilaga I till förordning (EG) nr 689/2008 ska ändras på följande sätt:

1. Del 1 ska ändras på följande sätt:

a) Följande poster ska läggas till:

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
"Bifentrin	82657-04-3		2916 20 00	p(1)	b	
Klortaldimetyl +	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p(1)	b	
Difenylamin	122-39-4	204-539-4	2921 44 00	p(1)	b	
Metam	144-54-7 137-42-8	205-632-2 205-239-0	2930 20 00	p(1)	b	
Triazoxid	72459-58-6	276-668-4	2933 29 90	p(1)	b	
Triflumuron	64628-44-0	264-980-3	2924 29 98	p(1)	b"	

b) Posten för kvicksilverföreningar ska ersättas med följande:

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
"Kvicksilverföreningar, inbegripet oorganiska kvicksilverföreningar och alkyl-, alkyloxyalkyl- samt arylkvicksilverföreningar, med undantag av kvicksilverföreningar som förtecknas i bilaga V #	62-38-4, 26545-49-3 med flera	200-532-5, 247-783-7 med flera	2852 00 00	p(1)-p(2)	b-b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/ "

c) Posten för polybromerade bifenylter ska ersättas med följande:

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
"Polybromerade bifenylter (PBB) med undantag av hexabrombifenyl #	13654-09-6, 27858-07-7 med flera	237-137-2, 248-696-7 med flera	2903 69 90	i(1)	sr	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/ "

d) Följande post ska utgå:

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
"Klordekon	143-50-0	205-601-3	2914 70 00	p(2)	sr"	

e) Följande post ska utgå:

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkate- gori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
"Pentabromdifenyleter +	32534-81-9	251-084-2	2909 30 31	i(1)	sr"	

f) Följande post ska utgå:

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkate- gori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
"HCH/Hexaklorocyclohexan (blandade isomerer) #	608-73-1	210-168-9	2903 51 00	p(1)-p(2)	b-sr	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/ "

g) Följande post ska utgå:

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkate- gori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
"Lindan (γ-HCH) #	58-89-9	200-401-2	2903 51 00	p(1)-p(2)	b-sr	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/ "

2. Del 2 ska ändras på följande sätt:

a) Följande poster ska läggas till:

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Kategori (*)	Begränsningar för användning (**)
"Karbosulfan	55285-14-8	259-565-9	2932 99 00	p	b
Klortaldimetyl	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p	b
Trifluralin	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p	b"

b) Följande post ska utgå:

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Kategori (*)	Begränsningar för användning (**)
"Pentabromdifenyleter	32534-81-9	251-084-2	2909 30 31	i	sr"

3. Del 3 ska ändras på följande sätt:

a) Posten för HCH (blandade isomerer) ska ersättas med följande:

Kemikalie	Relevanta CAS-nr	HS-nummer Rent ämne	HS-nummer Blandningar, beredningar som innehåller ämnet	Kategori
"HCH (blandade isomerer) (*)	608-73-1	2903.51	3808.50	Bekämpningsmedel"

b) Posten för lindan ska ersättas med följande:

Kemikalie	Relevanta CAS-nr	HS-nummer Rent ämne	HS-nummer Blandningar, beredningar som innehåller ämnet	Kategori
"Lindan (*)	58-89-9	2903.51	3808.50	Bekämpningsme- del"

c) Posten för polybromerade bifenyler (PBB) ska ersättas med följande:

Kemikalie	Relevanta CAS-nr	HS-nummer Rent ämne	HS-nummer Blandningar, beredningar som innehåller ämnet	Kategori
"Polybromerade bifenyler (PBB)				
— (hexa-) (*)	36355-01-8	—	3824.82	Industrikemikalie"
— (okta-)	27858-07-7			
— (deka-)	13654-09-6			

BILAGA II

Bilaga V till förordning (EG) nr 689/2008 ska ändras på följande sätt:

1. I del 1 ska följande poster läggas till:

Beskrivning av kemikalien eller varan som inte får exporteras	Eventuell ytterligare information (t.ex. kemikaliens namn, EG-nr eller CAS-nr)	
	"Klordekon	EG-nr 205-601-3 CAS-nr 143-50-0 KN-nummer 2914 70 00
	Pentaklorbensen	EG-nr 210-172-5 CAS-nr 608-93-5 KN-nummer 2903 69 90
	Hexabrombifenyl	EG-nr 252-994-2 CAS-nr 36355-01-8 KN-nummer 2903 69 90
	Hexaklorocyclohexan, inbegripet lindan	EG-nr 200-401-2, 206-270-8, 206-271-3, 210-168-9 CAS-nr 58-89-9, 319-84-6, 319- 85-7, 608-73-1 KN-nummer 2903 51 00
	Tetrabromdifenyleter $C_{12}H_6Br_4O$	EG-nr 254-787-2 med flera CAS-nr 40088-47-9 med flera KN-nummer 2909 30 38
	Pentabromdifenyleter $C_{12}H_5Br_5O$	EG-nr 251-084-2 med flera CAS-nr 32534-81-9 med flera KN-nummer 2909 30 31
	Hexabromdifenyleter $C_{12}H_4Br_6O$	EG-nr 253-058-6 CAS-nr 36483-60-0 med flera KN-nummer 2909 30 38
	Heptabromdifenyleter $C_{12}H_3Br_7O$	EG-nr 273-031-2 CAS-nr 68928-80-3 med flera KN-nummer 2909 30 38"

2. I del 2 ska följande poster läggas till:

Beskrivning av kemikalien eller varan som inte får exporteras	Eventuell ytterligare information (t.ex. kemikaliens namn, EG-nr eller CAS-nr)
"Metalliskt kvicksilver och blandningar av metalliskt kvicksilver och andra ämnen, inbegripet kvicksilverlegeringar, med en kvicksilverkoncentration på minst 95 viktprocent	CAS-nr 7439-97-6 KN-nummer 2805 40
Kvicksilverföreningar med undantag av föreningar som exporteras för forskning och utveckling, medicinska eller analytiska ändamål	Cinnober, kvicksilver(I)klorid (Hg_2Cl_2 , CAS-nr 10112-91-1), kvicksilver(II)oxid (HgO , CAS-nr 21908-53-2); KN-nummer 2852 00 00"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 215/2011**av den 1 mars 2011****om godkännande av större ändringar av produktspecifikationen för en skyddad beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Pecorino Sardo (SUB)]**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den
20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ur-
sprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾,
särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 9.1 första stycket och genom tillämpning av artikel 17.2 i förordning (EG) nr 510/2006 undersökt Italiens ansökan om godkännande av ändringar av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen "Pecorino Sardo" som registrerats i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 ⁽²⁾ ändrad genom kommissionens förordning 1263/96 ⁽³⁾.

- (2) Eftersom de berörda ändringarna inte är mindre i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 510/2006 har kommissionen offentliggjort ansökan om ändringar i enlighet med artikel 6.2 första stycket i samma förordning i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾. Då inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har inkommit till kommissionen, bör ändringarna godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns ändringarna av produktspecifikationen för den beteckning som anges i bilagan till denna förordning, vilka har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 mars 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar

Dacian CIOLOŞ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 148, 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT C 162, 22.6.2010, s. 7.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.3 Ost

ITALIEN

Pecorino Sardo (SUB)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 216/2011**av den 1 mars 2011****om godkännande av större ändringar av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Chianti Classico (SUB)]**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den
20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ur-
sprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾,
särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 9.1 första stycket och genom tillämpning av artikel 17.2 i förordning (EG) nr 510/2006 undersökt Italiens ansökan om godkännande av ändringar av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen "Chianti Classico" som registrerats i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2400/96 ⁽²⁾ ändrad genom kommissionens förordning 2446/2000 ⁽³⁾.

- (2) Eftersom de aktuella ändringarna inte är mindre ändringar i den mening som avses i artikel 9 i kommissionens förordning (EG) nr 510/2006 har kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾ offentliggjort ansökan om ändring i enlighet med artikel 6.2 första stycket i samma förordning. Då inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har inkommit till kommissionen, bör ändringarna godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns ändringarna av produktspecifikationen för den beteckning som anges i bilagan till denna förordning, vilka har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 mars 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar

Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12

⁽²⁾ EGT L 327, 18.12.1996, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 281, 7.11.2000, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT C 163, 23.6.2010, s. 16.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.5 Oljor och fetter (smör, margarin, oljor etc.)

ITALIEN

Chianti Classico (SUB)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 217/2011

av den 1 mars 2011

om godkännande av större ändringar av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Robiola di Roccaverano (SUB)]

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 9.1 första stycket och genom tillämpning av artikel 17.2 i förordning (EG) nr 510/2006 undersökt Italiens ansökan om godkännande av ändringar av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen "Robiola di Roccaverano" som registrerats i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1107/96⁽²⁾ ändrad genom kommissionens förordning 1263/96⁽³⁾.

- (2) Eftersom de aktuella ändringarna inte är mindre ändringar i den mening som avses i artikel 9 i kommissionens förordning (EG) nr 510/2006 har kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾ offentliggjort ansökan om ändring i enlighet med artikel 6.2 första stycket i samma förordning. Då inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har inkommit till kommissionen, bör ändringarna godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns ändringarna av produktspecifikationen för den beteckning som anges i bilagan till denna förordning, vilka har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 mars 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar

Dacian CIOLOȘ

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12

⁽²⁾ EGT L 148, 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 19

⁽⁴⁾ EUT C 168, 26.6.2010, s. 10.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.3 Ost

ITALIEN

Robiola di Roccaverano (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 218/2011**av den 3 mars 2011****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemen-
samma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr
2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt
och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av
resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan
kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena
vid import från tredje land för de produkter och de perioder
som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förord-
ning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här
förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 mars 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 mars 2011.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	IL	122,2
	MA	45,8
	TN	92,7
	TR	101,1
	ZZ	90,5
0707 00 05	TR	164,7
	ZZ	164,7
0709 90 70	MA	31,6
	TR	132,7
	ZZ	82,2
0805 10 20	EG	55,0
	IL	76,8
	MA	62,9
	TN	42,9
	TR	65,9
	ZA	37,9
	ZZ	56,9
0805 50 10	MA	45,9
	TR	53,6
	ZZ	49,8
0808 10 80	BR	55,2
	CA	126,3
	CL	90,0
	CN	109,4
	MK	54,8
	US	112,1
	ZZ	91,3
0808 20 50	AR	93,2
	CL	84,9
	CN	65,8
	US	92,6
	ZA	103,2
	ZZ	87,9

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 219/2011**av den 3 mars 2011****om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp för import av vissa sockerprodukter som fastställs genom förordning (EU) nr 867/2010 för regleringsåret 2010/11**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 951/2006 av 30 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 318/2006 för handel med tredjeländer i sockersektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 36.2 andra stycket andra meningen, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar för

regleringsåret 2010/11 har fastställts genom kommissionens förordning (EU) nr 867/2010 ⁽³⁾. Priserna och tilläggen ändrades senast genom kommissionens förordning (EU) nr 199/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) De uppgifter som kommissionen för närvarande har tillgång till medför att dessa belopp bör ändras i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 951/2006,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och tilläggsbelopp för import av de produkter som avses i artikel 36 i förordning (EG) nr 951/2006, och som fastställs i förordning (EU) nr 867/2010 för regleringsåret 2010/11, ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 mars 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 mars 2011.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 259, 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 56, 1.3.2011, s. 12.

BILAGA

De ändrade representativa priser och tilläggsbelopp för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 95 som gäller från och med den 4 mars 2011

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg netto av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg netto av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	59,32	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	59,32	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	59,32	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	59,32	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	55,08	0,95
1701 99 10 ⁽²⁾	55,08	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	55,08	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,55	0,19

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i punkt III i bilaga IV till förordning (EG) nr 1234/2007.⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i punkt II i bilaga IV till förordning (EG) nr 1234/2007.⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 220/2011**av den 3 mars 2011****om fastställande av det lägsta försäljningspriset för skummjörkspulver för den sjuttonde enskilda anbudsinfordran inom ramen för det anbudsförfarande som inleds genom förordning (EU) nr 447/2010**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾, särskilt artikel 43 j jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EU) nr 447/2010⁽²⁾ inleds försäljning av skummjörkspulver genom ett anbudsförfarande, i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EU) nr 1272/2009 av den 11 december 2009 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller uppköp och försäljning av jordbruksprodukter inom ramen för offentlig intervention⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 46.1 i förordning (EU) nr 1272/2009 och på grundval av de anbud som har tagits

emot inom ramen för varje enskild anbudsinfordran bör kommissionen fastställa ett lägsta försäljningspris eller besluta att inte fastställa ett lägsta försäljningspris.

- (3) Mot bakgrund av de anbud som tagits emot avseende den sjuttonde enskilda anbudsinfordran bör det fastställas ett lägsta försäljningspris.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den sjuttonde enskilda anbudsinfordran för försäljning av skummjörkspulver inom ramen för det anbudsförfarande som inleds genom förordning (EU) nr 447/2010, för vilken tidsfristen för inlämnande av anbud löpte ut den 1 mars 2011, ska det lägsta försäljningspriset för skummjörkspulver vara 252,10 euro/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 mars 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 mars 2011.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 126, 22.5.2010, s. 19.

⁽³⁾ EUT L 349, 29.12.2009, s. 1.

DIREKTIV

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/22/EU

av den 3 mars 2011

om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa bispyribac som verksamt ämne

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.1, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG mottog Italien den 26 februari 2002 en ansökan från Bayer CropScience om införande av det verksamma ämnet bispyribac (även kallat bispyribacnatrium, i överensstämmelse med den form det verksamma ämnet har i den representativa beredning som dokumentationen är baserad på) i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Genom kommissionens beslut 2003/305/EG ⁽²⁾ bekräftades att dokumentationen var fullständig i den mening som avses i princip kunde anses uppfylla uppgiftskraven i bilagorna II och III till direktiv 91/414/EEG.

(2) Effekterna av detta verksamma ämne på människors hälsa och på miljön har bedömts i enlighet med artikel 6.2 och 6.4 i direktiv 91/414/EEG för de användningsområden som sökanden har föreslagit. Den rapporterade medlemsstaten överlämnade ett utkast till bedömningsrapport den 1 augusti 2003.

(3) Utkastet till bedömningsrapport har granskats av medlemsstaterna och Europeiska myndigheten för livsmedels-säkerhet (Efsa) i form av Efsas slutsats angående granskningen av riskbedömningen för bekämpningsmedel med det verksamma ämnet bispyribac av den 12 juli 2010 ⁽³⁾.

Medlemsstaterna och kommissionen granskade rapporten i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och den godkändes slutgiltigt den 28 januari 2011 som kommissionens granskningsrapport om bispyribac.

(4) De olika undersökningar som har gjorts har visat att växtskyddsmedel som innehåller bispyribac i allmänhet kan antas uppfylla kraven i artikel 5.1 a och b och 5.3 i direktiv 91/414/EEG, särskilt när det gäller de användningsområden som undersökts och beskrivits i kommissionens granskningsrapport. Bispyribac bör därför införas i bilaga I till det direktivet så att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne kan beviljas i alla medlemsstater i enlighet med bestämmelserna i det direktivet.

(5) Utan att det påverkar den slutsatsen bör bekräftande uppgifter inhämtas om vissa specifika aspekter. Enligt artikel 6.1 i direktiv 91/414/EEG kan det ställas villkor för införandet av ett ämne i bilaga I. Man bör därför kräva att sökanden lämnar in ytterligare uppgifter som bekräftar resultaten av riskbedömningen när det gäller risken för att metaboliterna M03 ⁽⁴⁾, M04 ⁽⁵⁾ och M10 ⁽⁶⁾ förorenar grundvattnet.

(6) Utan att det påverkar de skyldigheter som enligt direktiv 91/414/EEG följer av införandet av ett verksamt ämne i bilaga I bör medlemsstaterna ges en tidsfrist på sex månader efter införandet för att ompröva befintliga provisoriska godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller bispyribac, för att se till att kraven i direktiv 91/414/EEG, särskilt artikel 13, och de relevanta villkoren i bilaga I uppfylls. Medlemsstaterna bör omvandla befintliga provisoriska godkännanden till fullständiga godkännanden, ändra dem eller återkalla dem i enlighet med bestämmelserna i direktiv 91/414/EEG. Genom undantag från ovanstående tidsfrist bör en längre period medges för inlämnande och bedömning av den fullständiga dokumentationen enligt bilaga III för varje växtskyddsmedel och för varje avsett användningsområde i överensstämmelse med de enhetliga principerna i direktiv 91/414/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 112, 6.5.2003, s. 10.

⁽³⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance bispyribac (unless otherwise stated all data evaluated refer to the variant bispyribac-sodium)", *The EFSA Journal*, vol. 8(2010):1, artikelnr 1692, doi:10.2903/j.efsa.2010.1692. Finns på www.efsa.europa.eu

⁽⁴⁾ 2-Hydroxi-4,6-dimetoxypyrimidin.

⁽⁵⁾ 2,4-Dihydroxi-6-metoxypyrimidin.

⁽⁶⁾ Natrium-2-hydroxi-6-(4-hydroxi-6-metoxypyrimidin-2-yl)oxybensoat.

- (7) Direktiv 91/414/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 91/414/EEG ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Medlemsstaterna ska senast den 31 januari 2012 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 februari 2012.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska, i enlighet med direktiv 91/414/EEG, om så krävs ändra eller återkalla befintliga godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller bispyribac som verksamt ämne senast den 31 januari 2012. Senast detta datum ska medlemsstaterna särskilt kontrollera att villkoren som rör bispyribac i bilaga I till det direktivet har uppfyllts, med undantag av villkoren i del B i den post som rör detta verksamma ämne, och att innehavaren av godkännandet har eller har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet i enlighet med villkoren i artikel 13.2 i samma direktiv.

2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna för varje godkänt växtskyddsmedel som innehåller bispyribac, aningen som enda verksamma ämne eller som ett av flera verksamma ämnen, som alla senast den 31 juli 2011 förtecknats i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, ta upp produkten till ny prövning i överensstämmelse med de enhetliga principerna i bilaga VI till direktiv 91/414/EEG, på grundval av dokumentation som uppfyller kraven i bilaga III till det direktivet och med hänsyn till del B i den post som gäller bispyribac i bilaga I till samma direktiv. På grundval av denna prövning ska medlemsstaterna fastställa om produkten uppfyller villkoren i artikel 4.1 b, c, d och e i direktiv 91/414/EEG.

Därefter ska medlemsstaterna

- a) om en produkt innehåller bispyribac som enda verksamma ämne, om så krävs, senast den 31 januari 2013 ändra eller återkalla godkännandet, eller
- b) om en produkt innehåller bispyribac som ett av flera verksamma ämnen, om så krävs, ändra eller återkalla godkännandet senast den 31 januari 2013 eller senast det datum som fastställts för en sådan ändring eller ett sådant återkallande i det eller de direktiv genom vilket/vilka ämnet eller ämnena i fråga infördes i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, beroende på vilket datum som är det senaste.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den 1 augusti 2011.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 3 mars 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

Följande post ska läggas till i slutet av tabellen i bilaga I till direktiv 91/414/EEG:

Nummer	Trivialnamn, identifikations-nummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad (*)	Ikraft trädande	Införande till och med	Särskilda bestämmelser
"329	Bispyribac CAS-nr 125401-75-4 CIPAC-nr 748	2,6-bis(4,6-dimetoxypyrimidin-2-yloxy)bensoesyra	≥ 930 g/kg (även kallat bispyribacnatrium)	1 augusti 2011	31 juli 2021	DEL A Får endast godkännas för användning som herbicid i ris. DEL B Vid tillämpningen av de enhetliga principerna i bilaga VI ska slutsatserna i granskningsrapporten om bispyribac beaktas, särskilt tilläggen I och II, i den form som slutgiltigt godkändes av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa den 28 januari 2011. I denna övergripande bedömning ska medlemsstaterna ta särskild hänsyn till skyddet av grundvattnet när det verksamma ämnet används i områden med känsliga jordmåns- och/eller klimatförhållanden. Villkoren för godkännande ska vid behov inbegripa riskreducerande åtgärder. De berörda medlemsstaterna ska se till att sökanden lämnar ytterligare uppgifter när det gäller risken för att metaboliterna M03 (2-Hydroxi-4,6-dimetoxypyrimidin), M04 (2,4-Dihydroxi-6-metoxypyrimidin) och M10 (Natrium-2-hydroxi-6-(4-hydroxi-6-metoxypyrimidin-2-yl)oxybensoat) förorenar grundvattnet. De berörda medlemsstaterna ska se till att sökanden inkommer med sådana uppgifter till kommissionen senast den 31 juli 2013."

(*) Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/23/EU

av den 3 mars 2011

om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa triflumuron som verksamt ämne

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾, särskilt artikel 6.1, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordningar (EG) nr 451/2000⁽²⁾ och (EG) nr 1490/2002⁽³⁾ innehåller närmare bestämmelser om genomförandet av den tredje etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG och en förteckning över de verksamma ämnen som ska bedömas för att eventuellt införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. I den förteckningen ingick triflumuron. Genom kommissionens beslut 2009/241/EG⁽⁴⁾ beslöts det att triflumuron inte skulle införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG.
- (2) Den ursprungliga anmälaren (nedan kallad *sökanden*) har i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG lämnat in en ny ansökan och begärt ett påskyndat förfarande i enlighet med artiklarna 14–19 i kommissionens förordning (EG) nr 33/2008 av den 17 januari 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 91/414/EEG i fråga om ett ordinarie och ett påskyndat förfarande för bedömning av verksamma ämnen som omfattades av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i det direktivet men som inte införts i dess bilaga I⁽⁵⁾.
- (3) Ansökan lämnades till Italien, som genom förordning (EC) nr 1490/2002 hade utsetts till rapporterande medlemsstat. Tidsfristen för det påskyndade förfarandet har följts. Specifikationen för det verksamma ämnet och de avsedda användningarna är desamma som de som anges i beslut 2009/241/EG. Ansökan uppfyller dessutom de återstående kraven gällande innehåll och förfarande i artikel 15 i förordning (EG) nr 33/2008.

- (4) Italien utvärderade de nya uppgifter och upplysningar som sökanden lämnat och lade fram en kompletterande rapport. Rapporten lämnades till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) och till kommissionen den 5 mars 2010.
- (5) Myndigheten lämnade den kompletterande rapporten till övriga medlemsstater och sökanden för synpunkter, och vidarebefordrade därefter de mottagna synpunkterna till kommissionen. I enlighet med artikel 20.1 i förordning (EG) nr 33/2008 och på kommissionens begäran granskades den kompletterande rapporten av medlemsstaterna och myndigheten. Myndigheten lade sedan fram sin slutsats om triflumuron för kommissionen den 9 december 2010⁽⁶⁾. Medlemsstaterna och kommissionen granskade utkastet till bedömningsrapport, den kompletterande rapporten och myndighetens slutsats i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och rapporten godkändes slutgiltigt den 28 januari 2011 i form av kommissionens granskningsrapport om triflumuron.
- (6) Den rapporterande medlemsstatens kompletterande rapport och myndighetens nya slutsats inriktas på de farhågor som ledde till att ämnet inte infördes i bilaga I. Dessa farhågor var i synnerhet att det på grundval av den tillgängliga informationen inte har visats att konsumenternas exponering ligger på en godtagbar nivå eftersom man inte har tillgång till uppgifter om de berörda resthalternas art och mängd. Det var i själva verket inte möjligt att göra en bedömning av den akuta risken för metaboliten M07⁽⁷⁾ eftersom det inte fanns tillräckliga uppgifter för att fastställa en akut referensdos för denna metabolit. Dessutom saknades uppgifter för fastställande av en lämplig resthaltsdefinition och en uppskattning av resthalten i bearbetade produkter av frukt.
- (7) De nya uppgifter som sökanden lämnat gjorde det möjligt att bedöma konsumenternas exponering. Enligt tillgängliga uppgifter ligger konsumenternas exponering på en godtagbar nivå.
- (8) Tack vare de kompletterande upplysningar och uppgifter som sökanden lämnat kan således de farhågor som ledde till att ämnet inte infördes i bilaga I avföras. Några andra utestående vetenskapliga frågor har inte uppkommit.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 55, 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ EGT L 224, 21.8.2002, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 71, 17.3.2009, s. 59.

⁽⁵⁾ EUT L 15, 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance triflumuron", *The EFSA Journal*, vol. 9(2011):1, artikelnr 1941 [81 s.], doi:10.2903/j.efsa.20.10.1941. Finns på www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

⁽⁷⁾ 4-Trifluoro-metoxianilin.

- (9) De olika undersökningar som gjorts har visat att växtskyddsmedel som innehåller triflumuron i allmänhet kan antas uppfylla kraven i artikel 5.1 a och b i direktiv 91/414/EEG, särskilt när det gäller de användningsområden som undersökts och som beskrivs i kommissionens granskningsrapport. Triflumuron bör därför införas i bilaga I så att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne kan beviljas i alla medlemsstater i enlighet med det direktivet.
- (10) Utan att det påverkar den slutsatsen bör bekräftande uppgifter inhämtas om vissa specifika aspekter. Enligt artikel 6.1 i direktiv 91/414/EEG kan det ställas villkor för införandet av ett ämne i bilaga I. Man bör därför kräva att sökanden lämnar ytterligare uppgifter som bekräftar den långsiktiga risken för fåglar, risken för vattenlevande ryggradslösa djur och risken beträffande bilarvers utveckling.
- (11) Direktiv 91/414/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 91/414/EEG ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Medlemsstaterna ska senast den 30 september 2011 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den 1 april 2011.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 3 mars 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

Följande post ska läggas till i slutet av tabellen i bilaga I till direktiv 91/414/EEG:

Nummer	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Ikraftträdande	Införande till och med	Särskilda bestämmelser
"328	Triflumuron CAS-nr 64628-44-0 CIPAC-nr 548	1-(2-klorobensyl)-3-[4-trifluorometoxifenyl]urea	≥ 955 g/kg Föreningar: — N,N'-bis-[4-(trifluorometoxi)fenyl]urea: högst 1 g/kg — 4-trifluoro-metoxianilin: högst 5 g/kg	1 april 2011	31 mars 2021	DEL A Får endast godkännas för användning som insekticid. DEL B Vid tillämpningen av de enhetliga principerna i bilaga VI ska slutsatserna i granskningsrapporten om triflumuron beaktas, särskilt tilläggen I och II, i den form som slutgiltigt godkändes av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa den 28 januari 2011. Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna särskilt beakta — skyddet av vattenmiljön, — skyddet av honungsbin. Villkoren för godkännande ska vid behov inbegripa riskreducerande åtgärder. Villkoren för godkännande ska vid behov inbegripa riskreducerande åtgärder. De berörda medlemsstaterna ska se till att sökanden lämnar uppgifter som bekräftar den långsiktiga risken för fåglar, risken för vattenlevande ryggradslösa djur och risker beträffande bilarvers utveckling. De berörda medlemsstaterna ska se till att sökanden inkommer med sådana uppgifter till kommissionen senast den 31 mars 2013."

⁽¹⁾ Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/25/EU

av den 3 mars 2011

om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa bupirimat som verksamt ämne och om
ändring av kommissionens beslut 2008/934/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli
1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾,
särskilt artikel 6.1, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordningar (EG) nr 451/2000⁽²⁾ och (EG) nr 1490/2002⁽³⁾ innehåller närmare bestämmelser för genomförandet av den tredje etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG och en förteckning över de verksamma ämnen som ska bedömas för att eventuellt införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. I den förteckningen ingick bupirimat.
- (2) Anmälaren återkallade i enlighet med artikel 11e i förordning (EG) nr 1490/2002 sin ansökan om att det verksamma ämnet ska införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG inom två månader från det att utkastet till bedömningsrapport tagits emot. Följaktligen fastställdes det i kommissionens beslut 2008/934/EG av den 5 december 2008 om att inte ta upp vissa verksamma ämnen i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller dessa ämnen⁽⁴⁾ att bupirimat inte skulle införas som verksamt ämne.
- (3) Den ursprungliga anmälaren (nedan kallad *sökanden*) har i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG lämnat in en ny ansökan och begärt ett påskyndat förfarande i enlighet med artiklarna 14–19 i kommissionens förordning (EG) nr 33/2008 av den 17 januari 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 91/414/EEG i

fråga om ett ordinarie och ett påskyndat förfarande för bedömning av verksamma ämnen som omfattades av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i det direktivet men som inte införts i dess bilaga I⁽⁵⁾.

- (4) Ansökan lämnades till Nederländerna, som genom förordning (EG) nr 1490/2002 hade utsetts till rapporterande medlemsstat. Tidsfristen för det påskyndade förfarandet har följts. Specifikationen för det verksamma ämnet och de avsedda användningarna är desamma som de som anges i beslut 2008/934/EG. Ansökan uppfyller dessutom de återstående kraven gällande innehåll och förfarande i artikel 15 i förordning (EG) nr 33/2008.
- (5) Nederländerna utvärderade de kompletterande uppgifter som sökanden lämnat och lade fram en kompletterande rapport. Rapporten lämnades till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) och till kommissionen den 26 november 2009. Myndigheten skickade den kompletterande rapporten till övriga medlemsstater och sökanden för synpunkter, och vidarebefordrade därefter de mottagna synpunkterna till kommissionen. I enlighet med artikel 20.1 i förordning (EG) nr 33/2008 och på kommissionens begäran lade myndigheten den 20 september 2010 fram sin slutsats om bupirimat⁽⁶⁾ för kommissionen. Medlemsstaterna och kommissionen granskade utkastet till bedömningsrapport, den kompletterande rapporten och myndighetens slutsats i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och en rapport godkändes slutgiltigt den 28 januari 2011 i form av kommissionens granskningsrapport om bupirimat.
- (6) De olika undersökningar som gjorts har visat att växtskyddsmedel som innehåller bupirimat i allmänhet kan antas uppfylla kraven i artikel 5.1 a och b i direktiv 91/414/EEG, särskilt när det gäller de användningsområden som har undersökts och som beskrivs i kommissionens granskningsrapport. Bupirimat bör därför införas i bilaga I så att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne kan beviljas i alla medlemsstater i enlighet med det direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 55, 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ EGT L 224, 21.8.2002, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 333, 11.12.2008, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 15, 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance bupirimate", *The EFSA Journal*, vol. 8(2010):10, artikelnr 1786 [82 s.], doi:10.2903/j.efsa.2010.1786. Finns på www.efsa.europa.eu.

- (7) Utan att det påverkar den slutsatsen bör ytterligare uppgifter inhämtas om vissa specifika aspekter. Enligt artikel 6.1 i direktiv 91/414/EEG kan det ställas villkor för införandet av ett ämne i bilaga I. Man bör därför kräva att sökanden lämnar in ytterligare uppgifter för att bekräfta markförstöringen, de kinetiska parametrarna samt adsorptions- och desorptionsparametrarna för den betydande jordmetaboliten DE-B (de-etylerat bupirimat).
- (8) Innan ett verksamt ämne införs i bilaga I bör medlemsstaterna och berörda parter medges en rimlig tidsfrist för att anpassa sig till de nya krav som kommer att följa av införandet.
- (9) Utan att det påverkar de skyldigheter som enligt direktiv 91/414/EEG följer av införandet av ett verksamt ämne i bilaga I, bör medlemsstaterna ges en tidsfrist på sex månader efter införandet för att ompröva befintliga godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller bupirimat i syfte att se till att kraven i direktiv 91/414/EEG, särskilt artikel 13 och de relevanta villkoren i bilaga I, är uppfyllda. Medlemsstaterna bör vid behov ändra, ersätta eller återkalla befintliga godkännanden enligt bestämmelserna i direktiv 91/414/EEG. Genom undantag från ovanstående tidsfrist bör en längre period medges för inlämnande och bedömning av den fullständiga dokumentationen enligt bilaga III för varje växtskyddsmedel för varje avsett användningsområde i överensstämmelse med de enhetliga principerna i direktiv 91/414/EEG.
- (10) Erfarenheter från tidigare införanden i bilaga I till direktiv 91/414/EEG av verksamma ämnen som bedömts enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsprodukter på marknaden⁽¹⁾ har visat att svårigheter kan uppstå vid tolkningen av kraven på innehavarna av befintliga godkännanden när det gäller tillgång till uppgifter. För att man ska undvika ytterligare svårigheter förefaller det därför nödvändigt att klargöra medlemsstaternas skyldigheter, särskilt den att kontrollera att innehavarna av ett godkännande kan visa att de har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet. Detta klargörande innebär dock inte att några nya krav ställs på medlemsstaterna eller på innehavarna av godkännanden i förhållande till de direktiv om ändring av bilaga I som hittills har antagits.
- (11) Direktiv 91/414/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (12) I beslut 2008/934/EG fastställs att bupirimat inte ska införas i bilaga I och att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne ska återkallas senast den 31 december 2011. Den rad som avser bupirimat i bilagan till det beslutet måste utgå.
- (13) Beslut 2008/934/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 91/414/EEG ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Den rad som avser bupirimat i bilagan till beslut 2008/934/EG ska utgå.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska senast den 30 november 2011 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 december 2011.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

1. Om så krävs ska medlemsstaterna i enlighet med direktiv 91/414/EEG ändra eller återkalla befintliga godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller bupirimat som verksamt ämne senast den 30 november 2011.

Senast detta datum ska medlemsstaterna särskilt kontrollera att de villkor som rör bupirimat i bilaga I till det direktivet har uppfyllts, med undantag av villkoren i del B i den post som gäller detta verksamma ämne, och att innehavaren av godkännandet har eller har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet i enlighet med villkoren i artikel 13 i samma direktiv.

⁽¹⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 10.

2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna för varje godkänt växtskyddsmedel som innehåller bupirimat, anningen som enda verksamma ämne eller som ett av flera verksamma ämnen som alla senast den 31 maj 2011 förtecknats i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, ta upp växtskyddsmedlet till ny prövning i överensstämmelse med de enhetliga principerna i bilaga VI till direktiv 91/414/EEG, på grundval av dokumentation som uppfyller kraven i bilaga III till det direktivet och med hänsyn till del B i den post som gäller bupirimat i bilaga I till samma direktiv. På grundval av denna prövning ska medlemsstaterna fastställa om växtskyddsmedlet uppfyller villkoren i artikel 4.1 b, c, d och e i direktiv 91/414/EEG.

Därefter ska medlemsstaterna

- a) om ett växtskyddsmedel innehåller bupirimat som enda verksamma ämne, om så krävs, senast den 31 maj 2015 ändra eller återkalla godkännandet, eller
- b) om ett växtskyddsmedel innehåller bupirimat som ett av flera verksamma ämnen, om så krävs, ändra eller återkalla

godkännandet senast den 31 maj 2015 eller senast det datum som fastställs för en sådan ändring eller ett sådant återkallande i det eller de direktiv genom vilket eller vilka ämnet eller ämnena i fråga infördes i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, beroende på vilket datum som är det senaste.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den 1 juni 2011.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 3 mars 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

Följande post ska läggas till i slutet av tabellen i bilaga I till direktiv 91/414/EEG:

Nummer	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt Iupac	Renhetsgrad (¹)	Ikraftträdande	Införande till och med	Särskilda bestämmelser
337	Bupirimat CAS-nr 41483-43-6 Cipac-nr 261	5-Butyl-2-etylamino-6-metylpyrimidin-4-yl dimetylsulfamat	≥ 945 g/kg Föreningar: Etirimol: högst 2 g/kg Toluen: högst 3 g/kg	1 juni 2011	31 maj 2021	DEL A Får endast godkännas för användning som fungicid. DEL B Vid tillämpningen av de enhetliga principerna i bilaga VI ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om bupirimat, särskilt tilläggen I och II, i den form som slutgiltigt godkändes av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa den 28 januari 2011. Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna ta särskild hänsyn till följande: — Skyddet av vattenlevande organismer. Villkoren för godkännande ska vid behov inbegripa riskreducerande åtgärder. — Skyddet av grundvattnet när det verksamma ämnet används i områden med känsliga mark- eller klimatförhållanden. Villkoren för godkännande ska vid behov inbegripa riskreducerande åtgärder. — Risken för leddjur som inte är målarter. De berörda medlemsstaterna ska begära att bekräftande uppgifter lämnas in om 1. specifikationen av det tekniska material som framställts handelsmässigt, med hjälp av relevanta analysresultat, inklusive uppgifter om föreningarnas betydelse, 2. likvärdigheten mellan specifikationerna av det tekniska material som framställts handelsmässigt och specifikationerna av det testmaterial som används i toxicitetsdokumentationen, 3. de kinetiska parametrarna, markförstöringen och adsorptions- och desorptionsparametrarna för den betydande jordmetaboliten DE-B (De-etylerat bupirimat).

Nummer	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt Iupac	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Ikraftträdande	Införande till och med	Särskilda bestämmelser
						De berörda medlemsstaterna ska se till att sökanden till kommissionen lämnar bekräftande uppgifter enligt punkterna 1 och 2 senast den 30 november 2011 och bekräftande uppgifter enligt punkt 3 senast den 31 maj 2013."

⁽¹⁾ Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/26/EU

av den 3 mars 2011

om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa dietofenkarb som verksamt ämne och om ändring av beslut 2008/934/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾, särskilt artikel 6.1, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordningar (EG) nr 451/2000⁽²⁾ och (EG) nr 1490/2002⁽³⁾ innehåller närmare bestämmelser för genomförandet av den tredje etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG och en förteckning över de verksamma ämnen som ska bedömas för att eventuellt införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. I den förteckningen ingick dietofenkarb.
- (2) Anmälaren återkallade i enlighet med artikel 11e i förordning (EG) nr 1490/2002 sin ansökan om att det verksamma ämnet ska införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG inom två månader från det att utkastet till bedömningsrapport tagits emot. Följaktligen fastställdes det i kommissionens beslut 2008/934/EG av den 5 december 2008 om att inte ta upp vissa verksamma ämnen i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller dessa ämnen⁽⁴⁾ att dietofenkarb inte skulle införas som verksamt ämne.
- (3) Den ursprungliga anmälaren (nedan kallad *sökanden*) har i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG lämnat in en ny ansökan och begärt ett påskyndat förfarande i enlighet med artiklarna 14–19 i kommissionens förordning (EG) nr 33/2008 av den 17 januari 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 91/414/EEG i fråga om ett ordinarie och ett påskyndat förfarande för bedömning av verksamma ämnen som omfattades av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i det direktivet men som inte införts i dess bilaga I⁽⁵⁾.
- (4) Ansökan lämnades till Frankrike, som genom förordning (EG) nr 1490/2002 hade utsetts till rapporterande med-

lemsstat. Tidsfristen för det påskyndade förfarandet har följts. Specifikationen för det verksamma ämnet och de avsedda användningarna är desamma som de som anges i beslut 2008/934/EG. Ansökan uppfyller dessutom de återstående kraven gällande innehåll och förfarande i artikel 15 i förordning (EG) nr 33/2008.

- (5) Frankrike utvärderade de kompletterande uppgifter som sökanden lämnat och lade fram en kompletterande rapport. Rapporten lämnades till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) och till kommissionen den 21 december 2009. Myndigheten skickade den kompletterande rapporten till övriga medlemsstater och sökanden för synpunkter, och vidarebefordrade därefter de mottagna synpunkterna till kommissionen. I enlighet med artikel 20.1 i förordning (EG) nr 33/2008 och på kommissionens begäran lade myndigheten den 7 september 2010 fram sin slutsats om dietofenkarb⁽⁶⁾ för kommissionen. Medlemsstaterna och kommissionen granskade utkastet till bedömningsrapport, den kompletterande rapporten och myndighetens slutsats i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och en rapport godkändes slutgiltigt den 28 januari 2011 i form av kommissionens granskningsrapport om dietofenkarb.
- (6) De olika undersökningar som gjorts har visat att växtskyddsmedel som innehåller dietofenkarb i allmänhet kan antas uppfylla kraven i artikel 5.1 a och b i direktiv 91/414/EEG, särskilt när det gäller de användningsområden som har undersökts och som beskrivs i kommissionens granskningsrapport. Dietofenkarb bör därför införas i bilaga I så att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne kan beviljas i alla medlemsstater i enlighet med det direktivet.
- (7) Utan att det påverkar den slutsatsen bör ytterligare uppgifter inhämtas om vissa specifika aspekter. Enligt artikel 6.1 i direktiv 91/414/EEG kan det ställas villkor för införandet av ett ämne i bilaga I. Man bör därför kräva att sökanden lämnar in ytterligare uppgifter som bekräftar potentiellt upptag av metaboliten 6-NO₂-DFC i efterföljande grödor och bekräftar riskbedömningen för leddjur som inte är målarter.
- (8) Innan ett verksamt ämne införs i bilaga I bör medlemsstaterna och berörda parter medges en rimlig tidsfrist för att anpassa sig till de nya krav som kommer att följa av införandet.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 55, 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ EGT L 224, 21.8.2002, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 333, 11.12.2008, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 15, 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance diethofencarb", *The EFSA Journal*, vol. 8(2010):9, artikelnr 1721 [55 s.], doi:10.2903/j.efsa.2010.1721. Finns på www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

- (9) Utan att det påverkar de skyldigheter som enligt direktiv 91/414/EEG följer av införandet av ett verksamt ämne i bilaga I, bör medlemsstaterna ges en tidsfrist på sex månader efter införandet för att ompröva befintliga godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller dietofenkarb i syfte att se till att kraven i direktiv 91/414/EEG, särskilt artikel 13 och de relevanta villkoren i bilaga I, är uppfyllda. Medlemsstaterna bör vid behov ändra, ersätta eller återkalla befintliga godkännanden enligt bestämmelserna i direktiv 91/414/EEG. Genom undantag från ovanstående tidsfrist bör en längre period medges för inlämnande och bedömning av den fullständiga dokumentationen enligt bilaga III för varje växtskyddsmedel för varje avsett användningsområde i överensstämmelse med de enhetliga principerna i direktiv 91/414/EEG.
- (10) Erfarenheter från tidigare införanden i bilaga I till direktiv 91/414/EEG av verksamma ämnen som bedömts enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsprodukter på marknaden ⁽¹⁾ har visat att svårigheter kan uppstå vid tolkningen av kraven på innehavarna av befintliga godkännanden när det gäller tillgång till uppgifter. För att man ska undvika ytterligare svårigheter förefaller det därför nödvändigt att klargöra medlemsstaternas skyldigheter, särskilt den att kontrollera att innehavarna av ett godkännande kan visa att de har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet. Detta klargörande innebär dock inte att några nya krav ställs på medlemsstaterna eller på innehavarna av godkännanden i förhållande till de direktiv om ändring av bilaga I som hittills har antagits.
- (11) Direktiv 91/414/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (12) I beslut 2008/934/EG fastställs att dietofenkarb inte ska införas i bilaga I och att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne ska återkallas senast den 31 december 2011. Den rad som avser dietofenkarb i bilagan till det beslutet måste utgå.
- (13) Beslut 2008/934/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 91/414/EEG ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 10.

Artikel 2

Den rad som avser dietofenkarb i bilagan till beslut 2008/934/EG ska utgå.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska senast den 30 november 2011 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 december 2011.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

1. Om så krävs ska medlemsstaterna i enlighet med direktiv 91/414/EEG ändra eller återkalla befintliga godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller dietofenkarb som verksamt ämne senast den 30 november 2011.

Senast detta datum ska medlemsstaterna särskilt kontrollera att de villkor som rör dietofenkarb i bilaga I till det direktivet har uppfyllts, med undantag av villkoren i del B i den post som gäller detta verksamma ämne, och att innehavaren av godkännandet har eller har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet i enlighet med villkoren i artikel 13 i samma direktiv.

2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna för varje godkänt växtskyddsmedel som innehåller dietofenkarb, antingen som enda verksamma ämne eller som ett av flera verksamma ämnen som alla senast den 31 maj 2011 förtecknats i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, ta upp växtskyddsmedlet till ny prövning i överensstämmelse med de enhetliga principerna i bilaga VI till direktiv 91/414/EEG, på grundval av dokumentation som uppfyller kraven i bilaga III till det direktivet och med hänsyn till del B i den post som gäller dietofenkarb i bilaga I till samma direktiv. På grundval av denna prövning ska medlemsstaterna fastställa om växtskyddsmedlet uppfyller villkoren i artikel 4.1 b, c, d och e i direktiv 91/414/EEG.

Därefter ska medlemsstaterna

- a) om ett växtskyddsmedel innehåller dietofenkarb som enda verksamma ämne, om så krävs, senast den 31 maj 2015 ändra eller återkalla godkännandet, eller
- b) om ett växtskyddsmedel innehåller dietofenkarb som ett av flera verksamma ämnen, om så krävs, ändra eller återkalla godkännandet senast den 31 maj 2015 eller senast det datum som fastställs för en sådan ändring eller ett sådant återkallande i det eller de direktiv genom vilket eller vilka ämnet eller ämnena i fråga infördes i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, beroende på vilket datum som är det senaste.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den 1 juni 2011.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 3 mars 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

Följande post ska läggas till i slutet av tabellen i bilaga I till direktiv 91/414/EEG:

Num- mer	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Ikraftträdande	Införande till och med	Särskilda bestämmelser
”331	Dietofenkarb CAS-nr 87130-20-9 CIPAC-nr 513	<i>Isopropyl 3,4-dietoxikarbanilat</i>	≥ 970 g/kg Föroreningar: Toluen: högst 1 g/kg	1 juni 2011	31 maj 2021	DEL A Får endast godkännas för användning som fungicid. DEL B Vid tillämpningen av de enhetliga principerna i bilaga VI ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om dietofenkarb, särskilt tilläggen I och II, i den form som slutgiltigt godkändes av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa den 28 januari 2011. Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna ta särskild hänsyn till risken för vattenlevande organismer och leddjur som inte är målarter, och de ska se till att villkoren för användning omfattar lämpliga riskreducerande åtgärder. De berörda medlemsstaterna ska begära att bekräftande uppgifter lämnas in om a) det potentiella upptaget av metaboliten 6-NO₂-DFC i efterföljande grödor, b) riskbedömningen för leddjur som inte är målarter. De berörda medlemsstaterna ska se till att sökanden inkommer med sådana uppgifter till kommissionen senast den 31 maj 2013.”

⁽¹⁾ Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

BESLUT

RÅDETS BESLUT

av den 28 februari 2011

om ändring av beslut 2010/248/EU om anpassning av de traktamenten som föreskrivs i beslut 2003/479/EG och beslut 2007/829/EG om anställningsvillkoren för nationella experter och militärer som är utstationerade vid rådets generalsekretariat

(2011/138/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 41.1,

Artikel 1

Beslut 2010/248/EU ska ändras på följande sätt:

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 240.2, och

1. Artikel 1.1 ska ersättas med följande:

av följande skäl:

"1. I artikel 15.1 i beslut 2003/479/EG och i artikel 15.1 i beslut 2007/829/EG ska beloppen 30,75 EUR och 122,97 EUR ersättas med 31,89 EUR respektive 127,52 EUR."

(1) Artikel 15.7 i rådets beslut 2003/479/EG ⁽¹⁾ och artikel 15.6 i beslut 2007/829/EG ⁽²⁾ fastställer att dag- och månadstraktamentena för nationella experter och militärer som är utstationerade vid rådets generalsekretariat ska ses över varje år utan retroaktiv verkan på grundval av hur grundlönerna för unionens tjänstemän i Bryssel och Luxemburg har förändrats.

2. Artikel 1.2 ska ersättas med följande:

"2. I artikel 15.2 i beslut 2003/479/EG och i artikel 15.2 i beslut 2007/829/EG ska tabellen ersättas med följande:

(2) Rådets beslut 2010/248/EU ⁽³⁾ tillämpade de procentsatser som fastställs i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009 av den 23 december 2009 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2009 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen och av de på dessa löner och pensioner tillämpliga korrigeringskoefficienterna ⁽⁴⁾, med verkan från den 1 maj 2010.

'Avstånd mellan ursprungs- och utstationeringsort (i km)	Belopp i EUR
0 – 150	0,00
> 150	81,96
> 300	145,72
> 500	236,81
> 800	382,54
> 1 300	601,13
> 2 000	719,55 "

(3) Genom domen av den 24 november 2010 i mål C-40/10 upphävde domstolen artiklarna 2 och 4–18 i förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009, enligt vilka räntesatsen + 1,85 % tillämpas på den årliga anpassningen 2009. Genom förordning (EU, Euratom) nr 1190/2010 ⁽⁵⁾ ändrade rådet förordning (EU, Euratom) nr 1296/2009, och räntesatsen för den årliga anpassningen 2009 fastställdes till + 3,7 %.

(4) Beslut 2010/248/EU bör ändras i enlighet med detta.

3. Artikel 1.3 ska ersättas med följande:

"3. I artikel 15.4 i beslut 2003/479/EG ska beloppet 30,75 EUR ersättas med 31,89 EUR."

⁽¹⁾ EUT L 160, 28.6.2003, s. 72.

⁽²⁾ EUT L 327, 13.12.2007, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 110, 1.5.2010, s. 31.

⁽⁴⁾ EUT L 348, 29.12.2009, s. 10.

⁽⁵⁾ EUT L 333, 17.12.2010, s. 1.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 maj 2010.

Utfärdat i Bryssel den 28 februari 2011.

På rådets vägnar

FELLEGI T.

Ordförande

RÅDETS BESLUT**av den 28 februari 2011****om anpassning av ersättningar enligt beslut 2007/829/EG om anställningsvillkoren för nationella experter och militärer som är utstationerade vid rådets generalsekretariat**

(2011/139/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 41.1,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 240.2,

med beaktande av rådets beslut 2007/829/EG ⁽¹⁾, särskilt artikel 15.6, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 15.6 i beslut 2007/829/EG fastställer att dag- och månadstraktamentena för nationella experter och militärer som är utstationerade vid rådets generalsekretariat ska ses över varje år utan retroaktiv verkan på grundval av hur grundlönerna för unionens tjänstemän i Bryssel och Luxemburg har förändrats.
- (2) Genom förordning (EU) nr 1239/2010 av den 20 december 2010 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2010 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen och av de på dessa löner och pensioner tillämpliga korrigeringskoefficienterna ⁽²⁾ fastställde rådet anpassningen till 0,1 % av lönerna och pensionerna för unionens tjänstemän.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2007/829/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 15.1 ska beloppen 31,89 EUR respektive 127,52 EUR ersättas med följande:

"31,92 EUR respektive 127,65 EUR".

2. I artikel 15.2 ska tabellen ersättas med följande:

"Avstånd mellan ursprungs- och utstationeringsort (i km)	Belopp i EUR
0–150	0,00
> 150	82,05
> 300	145,86
> 500	237,05
> 800	382,92
> 1 300	601,73
> 2 000	720,27."

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den första dagen i den månad som följer på dess antagande.

Utfärdat i Bryssel den 28 februari 2011.

På rådets vägnar

FELLEGI T.

Ordförande⁽¹⁾ EUT L 327, 13.12.2007, s. 10.⁽²⁾ EUT L 338, 22.12.2010, s.1.

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 20 juli 2010****om statligt stöd C 27/09 (f.d. N 34/B/09) bidrag till France Télévisions som Frankrike planerar att genomföra till förmån för France Télévisions***[delgivet med nr K(2010) 4918]***(Endast den franska texten är giltig)****(Text av betydelse för EES)**

(2011/140/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska sam-arbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 23 januari 2009 anmälde Frankrike till kommissionen sin plan att tilldela France Télévisions det budgetanslag på 450 miljoner euro för 2009 som redan beslutats i budgetpropositionen. Den 13 mars 2009 bad kommissionen om ytterligare upplysningar, vilka Frankrike inkom med den 25 maj 2009. I den skrivelsen utökade Frankrike sin anmälan genom att ta upp sin avsikt att inrätta en permanent och flerårig mekanism för offentlig finansiering av France Télévisions, där ett årligt bidrag skulle ingå.

(2) I en skrivelse av den 1 september 2009 konstaterade kommissionen att det budgetbidrag som röstats igenom för 2009 var förenligt med den inre marknaden enligt artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*). Vidare underrättade kommissionen Frankrike om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i *EU-fördraget* beträffande den nya mekanismen för offentlig finansiering av France Télévisions för de kommande åren.

(3) Frankrike inkom med sina synpunkter den 7 oktober 2009.

⁽¹⁾ EUT C 237, 2.10.2009, s. 9.

(4) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

(5) Kommissionen har mottagit synpunkter från berörda parter. Den har översänt dessa synpunkter till Frankrike som getts tillfälle att bemöta dem och Frankrikes kommentarer mottogs i en skrivelse av den 15 januari 2010.

(6) Den 23 april, den 19 maj och den 22 juni 2010 översände Frankrike till kommissionen ytterligare preciseringar eller kompletterande information.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV FINANSIERINGS-MEKANISMEN

(7) Den fleråriga finansieringsmekanism som är föremålet för detta beslut ingår i finansieringen av France Télévisions public serviceuppdrag som kommissionen granskat i sina beslut av den 10 december 2003 ⁽³⁾, den 20 april 2005 ⁽⁴⁾, den 16 juli 2008 ⁽⁵⁾ och den 1 september 2009 ⁽⁶⁾. Den utgör icke desto mindre en åtgärd som skiljer sig från de åtgärder som var föremål för 2003, 2005 och 2008 års beslut. Närmare bestämt kommer de budgetbidrag som beskrivs nedan att fylla på de statliga medel som France Télévisions får genom tv-licensavgiften (*contribution à l'audiovisuel public*, tidigare kallad *redevance*), som var föremålet för kommissionens beslut av den 20 april 2005 och som är ett befintligt stöd som inte ändras genom de nya bestämmelserna. Båda dessa statliga resurser syftar till att täcka kostnaderna för France Télévisions public serviceuppdrag, minus de kommersiella nettointäkter som kvarstår.

II.1 Huvudsakliga rättsliga grunder

(8) De viktigaste bestämmelserna i den nya mekanismen för offentlig finansiering finns i lag nr 2009–258 av den 5 mars 2009 om audiovisuell kommunikation och den nya televisionen i allmänhetens tjänst (public service). Det

⁽²⁾ Se fotnot 1.

⁽³⁾ Kommissionens beslut 2004/838/EG (EUT L 361, 8.12.2004, s. 21).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut K(2005) 1166 slutlig (EUT C 235, 30.9.2005).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslut K(2008) 3506 slutlig (EUT C 242, 23.9.2008).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslut 2009/C 237/06 (EUT C 237, 2.10.2009, s. 9).

anmälda stödet är en del av en lagstadgad större reform av public servicetjänsternas strukturer och uppdrag av allmänt ekonomiskt intresse. Lagen ändrar de bestämmelser som reglerar France Télévisions public serviceuppdrag och närmare bestämt lag nr 86–1067 av den 30 september 1986 om fri kommunikation. Uppdraget specificeras ytterligare i kravspecifikationen och i avtalet om mål och medel för France Télévisions, som har godkänts genom tillämpningsbestämmelserna för lagen om kommunikationsfrihet. Lag nr 2009–258 av den 5 mars 2009 innehåller även finansiella bestämmelser om dels en ändring av skattelagstiftningen, dels införande av en princip om budgetanslag som ingår i budgeten för France Télévisions.

II.2 Stödmottagarens verksamhet och finansiering: France Télévisions

- (9) France Télévisions är ett aktiebolag inrättat enligt artikel 44-I i lag nr 86–1067 av den 30 september 1986 om kommunikationsfrihet. Enligt lagen, i ändrad lydelse, inrättas ett enda bolag, France Télévisions, som samlar de enskilda juridiska personer som de olika kanalerna tidigare utgjort. Bolaget är underställt den franska statens finansiella och ekonomiska kontroll. Dess aktiekapital är uppdelat i aktier som bara kan tillhöra staten. Bolagets styrelse består förutom ordföranden av fjorton ledamöter vilkas mandatperiod är fem år, varav två ledamöter som utses av nationalförsamlingens respektive senatens utskott med ansvar för kulturfrågor, fem statliga företrädare, fem personer som utses av Frankrikes radio- och tv-myndighet *Conseil Supérieur de l'Audiovisuel* (CSA) och två företrädare för personalen.
- (10) France Télévisions är Frankrikes största audiovisuella koncern. Koncernen sysselsätter cirka 11 000 personer och omfattar kanalerna France 2, France 3, France 4, France 5 och France Ô som sänder i den europeiska delen av Frankrike, samt RFO, ett företag som samlar de offentliga radio- och tv-kanaler som sänder i Frankrikes utomeuropeiska departement och territorier. I koncernen ingår också en reklambyrå. Man överväger dock att avveckla den, liksom de bolag som ägnar sig åt diversifieringsverksamhet. Vissa av France Télévisions kanaler har stor spridning i flera medlemsstater, särskilt i Belgien och Luxemburg.
- (11) France Télévisions omsättning under 2007, som var det sista budgetåret före tillkännagivandet av public service-reformen, var 2 927 miljoner euro, varav 64,2 procent var intäkter från licensavgifter, 28,1 procent reklamintäkter (reklam och sponsring) och 7,7 procent var övriga intäkter. Mellan 2003 och 2007 var förhållandet mellan omsättningens olika delar relativt stabilt, och intäkterna från reklamintäkter och sponsring pendlade i ett intervall mellan 30 och 28 procent. Koncernen som helhet har haft ett något positivt resultat varje år mellan 2003 och

2007, och den ackumulerade vinsten för hela perioden var 99 miljoner euro.

- (12) Denna trend vände efter tillkännagivandet av public servicereformen i januari 2008, något som bland annat beror på bortfallet av reklamintäkter på längre sikt. Budgetåret 2008 gav ett underskott för koncernen France Télévisions, med ett negativt nettoresultat på [50–100] (*) miljoner euro (varav –[50–100] miljoner inom public serviceverksamheten), främst beroende på en betydande minskning av reklamintäkterna, något som inte helt kunde avvärras genom ett exceptionellt kapitaltillskott på 150 miljoner euro som godkändes av kommissionen i beslutet av den 16 juli 2008. För 2009, när reformen av public servicesändringarna väl trätt i kraft, kompen-serade det budgetbidrag på 415 miljoner euro som slutligen betalades ut efter godkännande från kommissionen genom beslutet av den 1 september 2009, nästan för de minskade reklamintäkterna och koncernen France Télévisions nettoresultat blev ett lätt överskott ([10–20] miljoner euro). Public servicedelen fortsatte dock att gå med förlust, på [0–5] miljoner euro, och det positiva resultatet kunde således hänföras till koncernens kommersiella fö-retag.
- (13) France Télévisions verksamhet och förvaltning under de senaste åren (2004–2008) och bolagets position i samband med public servicereformen blev föremål för en relativt kritisk rapport från den franska revisionsrätten (*Cour des Comptes*), "*France Télévisions et la nouvelle télévision publique*". Rapporten, som omnämns av några av de berörda parterna i deras synpunkter, antogs efter överläggningar och offentliggjordes den 14 oktober 2009, det vill säga efter det att beslutet att inleda förfarandet hade antagits. Rapporten visar att det finns outnyttjade förbättringsmöjligheter i France Télévisions förvaltning och diti-lls uppnådda resultat, och innehåller rekommendationer för framtida förbättringar inom den nya ram som reformen innebär.

II.3 France Télévisions public serviceuppdrag

II.3.1 Lagens definition av public serviceuppdraget

- (14) I artikel 43–11 i lag nr 86–1067 av den 30 september 1986 i ändrad lydelse fastställs France Télévisions public serviceuppdrag. Det föreskrivs att de offentliga kanalerna "i det allmänna intresse ska utföra public serviceuppdrag. De ska erbjuda allmänheten, sett till alla grupper i befolkningen, program och tjänster som kännetecknas av mångfald och pluralism, krav på kvalitet och förnyelse, respekt för mänskliga rättigheter och konstitutionellt definierade demokratiska principer. Kanalerna ska erbjuda ett brett programutbud, digitalt och analogt inom områdena nyheter, kultur, kunskap, underhållning och sport.

(*) Hakparenteserna [...] anger att konfidentiella uppgifter eller affärshemligheter har ersatts av ett intervall.

De ska främja den demokratiska debatten, utbyte mellan olika delar av befolkningen samt social integration och känsla av medborgarskap. De ska genomföra åtgärder för att främja social sammanhållning, kulturell mångfald och kampen mot diskriminering och erbjuda en programtablå som avspeglar mångfalden i det franska samhället. De ska främja det franska språket och, i förekommande fall, regionala språk samt framhäva mångfalden i det franska kulturella och språkliga arvet. De ska bidra till utveckling och spridning av intellektuellt och konstnärligt skapande och samhällskunskap, ekonomiska, sociala, vetenskapliga och tekniska kunskaper samt kunskaper om audiovisuella och andra medier. De ska främja inläring av främmande språk. De ska vara delaktiga i folkbildningen i frågor om miljö och hållbar utveckling. De ska genom lämpliga anordningar främja tillgängligheten till de program de sänder för döva och hörselskadade. De ska säkerställa att den information de sprider är ärlig, oberoende och pluralistisk och ge utrymme åt en mångfald i tanke och yttrande i enlighet med principen om likabehandling och rekommendationerna från CSA. Offentliga organ för den audiovisuella kommunikationen ska vid utövandet av sina uppdrag bidra till externa radio- och tv-sändningar för att främja franskspråkigheten och spridningen av den franska kulturen och det franska språket i världen. De ska vinnlägga sig om att utveckla nya tjänster som kan berika eller komplettera programutbudet samt ny teknik för produktion och spridning av program och tjänster för audiovisuell kommunikation. Varje år ska en rapport läggas fram för parlamentet med en redogörelse för hur bestämmelserna i denna artikel har tillämpats.”

II.3.2 Genomförande av France Télévisions public serviceskyldigheter i bolagets verksamhet

- (15) När det gäller det konkreta genomförandet av detta uppdrag fastställs i artikel 44 i lag nr 86–1067 av den 30 september 1986 att France Télévisions har i uppdrag att utforma och programplanera tv-program och audiovisuella kommunikationstjänster som motsvarar det public serviceuppdrag som definieras i artikel 43–11 och i den kravspecifikation som föreskrivs i artikel 48 i samma lag.
- (16) I dekret nr 2009–796 av den 23 juni 2009 fastställs kravspecifikationerna som numer enbart gäller France Télévisions. Kravspecifikationen styr verksamheten i France Télévisions kanaler, med bindande programåtaganden om att – ofta på bästa sändningstid – sända dagliga kulturprogram, musikprogram med bland annat klassisk musik med olika europeiska eller regionala orkestrar, teaterföreställningar och populärvetenskapliga program (artiklarna 4–7 i kravspecifikationen). France Télévisions har också skyldighet att införliva EU-dimensionen i sina program, bland annat genom att sända reportage om livsstilar och kulturer i andra medlemsstater och sända religiösa program som ägnas de största religioner som utövas i Frankrike (artiklarna 14 och 15 i kravspecifikationen). Vidare föreskrivs en skyldighet att samla en bred och balanserad publik fördelad på hela befolkningen (artikel 18).

- (17) I enlighet med artikel 53 i lag nr 86–1067 om kommunikationsfrihet sluts fleråriga avtal om mål och medel mellan franska staten och France Télévisions med en löptid på mellan tre och fem år. I avtalen om mål och medel fastställs bland annat följande i fråga om France Télévisions public serviceuppdrag:

- Prioriterade utvecklingslinjer.
- Åtaganden om mångfald och förnyelse i produktionen.
- Det minsta belopp som France Télévisions ska investera i produktion av europeisk och fransk film och audiovisuella verk, i procent av intäkterna och i absoluta tal.
- Åtaganden om att garantera deltagande och delaktighet för människor med funktionsnedsättning, och om anpassning av alla tv-program till döva eller hörselskadade.
- Åtaganden om att garantera sändning av tv-program som genom lämpliga anordningar är tillgängliga för blinda eller synskadade.
- De förväntade kostnaderna för verksamheten för vart år, samt kvantitativa och kvalitativa indikatorer för genomförande och resultat.
- Mängden av offentliga medel som ska anslås till France Télévisions med angivande av vilka medel som främst ska ägnas åt utveckling av programbudgeten.
- De förväntade egna intäkterna, med angivande av vilken andel som ska komma från reklam och sponsring.
- De ekonomiska prognoserna för tjänster som ska betalas.
- I förekommande fall, utsikterna för en återgång till ekonomisk balans.

(18) För tillfället regleras France Télévisions skyldigheter i samband med public serviceuppdraget av avtalet om mål och medel för 2007–2010 (*France Télévisions, le premier bouquet de chaînes gratuites de l'ère numérique*) av den 24 april 2007, vilket undertecknats av de ansvariga ministrarna och styrelseordföranden för France Télévisions. Under målrubriken I.2, om att främja public serviceidentitetens värden, fastställs i avtalet konkreta delmål med kvalitativa eller kvantitativa indikatorer som ska uppnås inom bl.a. följande områden:

- Främja en bred publiks tillgång till kulturella program inom ramen för en demokratisering av kulturen, genom att sända minst ett kulturprogram på bästa sändningstid.
- Återspegla mångfalden i nyhetsrapportering och samhällsdebatt.
- Erbjuder ett brett utbud av sport, med tonvikt på de idrotter som visas minst i de privata kanalerna.
- Avspeglar mångfalden i det franska samhället och främja de olika befolkningsgruppernas synlighet.
- Främja skyddet av den franska och europeiska kulturella identiteten, förståelsen för hur EU fungerar och vad unionen bidrar med samt inlärningen av främmande språk.

(19) Avtalet innehåller också en flerårig budgetram, med en justeringsklausul som föreskriver att staten och koncernen, med beaktande av hur reklamintäkterna utvecklas, ska komma överens om att samarbeta för att anpassa behovet av offentliga medel, och att det överskott som inte avsätts för att minska behoven av offentliga medel i första hand ska användas till utgifter för audiovisuell produktion.

(20) Efter reformen har det gällande avtalet om mål och medel försetts med ett tillägg för perioden 2009–2012. Den finansiella delen av tillägget beskrivs utförligare nedan. För övrigt förstärker tillägget ytterligare betoningen på identitetsvärdena i de public servicetjänster som tillhandahålls av France Télévisions och fastställer nya kvantitativa resultatindikatorer som ska uppnås för varje år inom vissa av de områden som anges i skäl 18.

II.3.3 Introduktion av innovativa nya medietjänster

(21) I den nya kravspecifikationen föreskrivs att France Télévisions ska introducera en rad innovativa tjänster som ska berika det redaktionella utbudet, exempelvis kommunikationstjänster på Internet, audiovisuella medietjänster

ter på beställning eller kompletterande material som berikar programmen. I tillägget till avtalet om mål och medel förutses också införandet av innovativa tjänster, som video-on-demand gratis eller som betaltjänst, personanpassad mobil-tv, Internet-sändningar, mobila applikationer, regional webb-tv eller webb-tv med olika teman.

II.3.4 Extern kontroll av public serviceplikten, inklusive lanseringen av nya tjänster

(22) Enligt artikel 53 i lag nr 86–1067 av den 30 september 1986 ska styrelsen för France Télévisions godkänna utkastet till avtal om bolagets mål och medel och överlägga om det årliga genomförandet av avtalet. Resultatet av denna överläggning ska vara offentligt. Avtalen om mål och medel samt eventuella tillägg till dessa ska före undertecknandet översändas till de utskott som ansvarar för kultur- och finansfrågor i nationalförsamlingen och senaten samt till CSA. Utskotten får inkomma med yttranden inom sex veckor.

(23) Dessutom ska en årlig rapport om genomförandet av avtalet om France Télévisions mål och medel läggas fram av styrelsens ordförande till de utskott som ansvarar för kultur- och finansfrågor i nationalförsamlingen och senaten. Vid överlämnandet av rapporten om genomförandet av avtalet om bolagets mål och medel till de berörda utskotten i nationalförsamlingen och senaten, ska France Télévisions styrelseordförande också redogöra för verksamheten och arbetet i den rådgivande programnämnd som inrättats i bolaget och som består av tittare som har i uppdrag att komma med yttranden och rekommendationer om programmen.

(24) Utkastet till kravspecifikationen för France Télévisions, som fastställs genom dekret, var också föremål för ett offentligt samråd den 10–24 november 2008. Ett femtontal enheter lämnade bidrag till samrådet, som resulterade i ändringar av den ursprungliga texten, vilket följdes av ett yttrande från CSA. När det gäller den externa kontrollen av genomförandet föreskrivs i artikel 48 i lagen av den 30 september 1986 att CSA ska lämna en årsrapport till de utskott som ansvarar för kulturfrågor vid nationalförsamlingen och senaten. Denna rapport lämnas också till kultur- och kommunikationsministeriet.

(25) Såväl parlamentsutskotten som CSA får rådgöra med tredje part. De berörda parterna hörs regelbundet i dessa forum och framför sina åsikter om de frågor som gäller public servicesändningar.

II.4 Ekonomisk kompensation för den gradvisa minskningen och så småningom upphörande av reklaminslag

- (26) För att göra planeringen av public servicesändningar friare och mindre beroende av kommersiella krav föreskrivs i artikel 53, punkt VI i lag nr 86–1067 av den 30 september 1986 om kommunikationsfrihet, i ändrad lydelse, att reklaminslagen ska minska för att så småningom upphöra helt: De program som sänds mellan klockan 20.00 och klockan 6.00 inom ramen för de nationella tv-tjänster som avses i punkt I i artikel 44, med undantag för de regionala och lokala programmen, ska inte innehålla några reklaminslag utöver sådana som gäller varor och tjänster som presenteras under sin generiska benämning. Denna bestämmelse gäller även program som sänds av dessa tjänster mellan klockan 6.00 och klockan 20.00 från och med den dag de markbundna sändningar i det analoga marknätet som nämns i samma punkt I upphör i hela den europeiska delen av Frankrike. Den gäller inte reklamkampanjer i det allmänna intresse.
- (27) De markbundna sändningarna i det analoga tv-nätet ska upphöra helt senast den 30 november 2011. Utöver undantaget för reklam för varor eller tjänster utan varumärke, finns även undantag för sändning av reklaminslag

för utomeuropeiska departement och samfund och på Nya Kaledonien, där det saknas privata tv-kanaler som sänder okodade program via marknätet.

- (28) I enlighet med artikel 53 i lag nr 86–1067 om kommunikationsfrihet, i ändrad lydelse, ska minskningen och därefter upphörandet av reklaminslag till följd av lagens genomförande ge upphov till ekonomisk kompensation från staten till France Télévisions enligt villkor som ska fastställas i varje budgetproposition. För detta ändamål har franska staten skapat en ny rubrik "Bidrag till finansiering av public service" under budgetposten "Medier" i den allmänna statsbudgeten. De franska myndigheterna uppskattar preliminärt att det statliga bidraget som ska komplettera intäkterna från licensavgiften kommer att uppgå till cirka 460 miljoner euro år 2010, 500 miljoner euro 2011 och 650 miljoner euro 2012.
- (29) Frankrike förklarar att den offentliga finansieringen till budgetbidraget för varje år kommer att fastställas på grundval av kostnaderna för genomförandet av France Télévisions public serviceuppdrag och läggas samman med intäkterna från licensavgiften, minus de kommersiella intäkter som kvarstår. De franska myndigheterna har överlämnat prognosen över kostnader och intäkter för France Télévisions public servicetjänster, som fastställts med utgångspunkt i verksamhetsplanen 2009–2012 och som sammanfattas nedan:

Tabell 1

Prognos över intäkter och kostnader för France Télévisions public serviceverksamhet 2010–2012

[miljoner EUR]

	2010	2011	2012
	Budget	Budgetprognos	Budgetprognos
A. Offentliga medel	[2 500–3 000]	[2 500–3 000]	[2 500–3 000]
B. Övriga intäkter (reklam, sponsring osv.)	[300–600]	[300–600]	[300–600]
C. Bruttokostnad public service	[3 500–3 000]	[3 500–3 000]	[3 500–3 000]
D. Nettokostnad public service (C + B)	[3 000–2 500]	[3 000–2 500]	[3 000–2 500]
Skillnad mellan nettokostnad public service och offentliga medel (D + A)	[– 50 – 50]	[– 50 – 50]	[– 50 – 50]

Källa: Kommentarer från Frankrike av den 15 januari 2010.

- (30) Tabellen ovan visar ett förutsett underskott som motsvarar den nettokostnad som inte täcks i redovisningen för France Télévisions public serviceverksamhet under 2010 och 2011. Underskottet bör delvis absorberas 2012 med ett beräknat svagt överskott på [30–50] miljoner euro, eller [0–5] procent av nettokostnaderna för public serviceverksamheten. För att detta förutsedda överskott för 2012 ska kunna uppstå måste intäkter och kostnader utvecklas exakt enligt prognosen och inte ens i sådana fall kommer överskottet att kunna täcka det samlade underskottet för 2010 och 2011. Enligt det gällande avtalet om mål och medel ska det överskott som inte avsätts för att minska behovet av offentliga medel i första hand gå till utgifter för audiovisuell produktion. Eftersom denna produktion normalt är avsedd för den egna programtablåen bör ett eventuellt överskott alltså inte finansiera kommersiell verksamhet.

- (31) Observera att den affärsplan för 2009–2012 som anges i kapitel V i tillägget till det gällande avtalet om mål och medel ska ersätta de ekonomiska bestämmelserna i det avtal som ingicks i april 2007, med beaktande av den nya ram som införts genom reformen och dess ekonomiska konsekvenser. I affärsplanen förutses en minskning av den totala bruttokostnaden för att tillhandahålla public servicetjänster för perioden 2010–2012, med minskade driftskostnader jämfört med det ursprungliga avtalet, lägre distributionskostnader och samverkans effekter på grund av sammanslagningen av bolaget, även om nya kostnader också tillkommer på grund av reformen.
- (32) På intäktssidan ökar de offentliga medlen men de balanserar ändå inte helt räkenskaperna för perioden 2010–2012. Som framgår av tabell 1 understiger de fortfarande bruttokostnaden för public serviceverksamheten, vilket gör att den ekonomiska balansen i prognoserna är beroende av de kommersiella intäkter som kvarstår för varje år. Affärsplanen visar också att det ligger i bolagets och statens intresse att uppnå jämvikt snabbare än prognosen visar och att det krävs en noggrann och regelbunden övervakning, med tanke på de olika risker och chanser som finns.

II.5 Begränsning av offentliga medel

- (33) I artikel 44 i lag nr 86–1067 om kommunikationsfrihet, i ändrad lydelse, föreskrivs också att *de offentliga medel som tilldelas organen inom public servicesektorn som kompensation för de skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som åläggs dem inte får överstiga kostnaderna för utförandet av dessa skyldigheter*. Denna bestämmelse är en följd av Frankrikes åtaganden att i lagen uttryckligen införa principen om att det inte får förekomma någon överkompensation för public serviceföretagens skyldigheter inom ramen för det förfarande som ledde fram till kommissionens beslut om förenlighet av den 20 april 2005 angående utnyttjandet av resurserna från licensavgiften ⁽⁷⁾.
- (34) I enlighet med ovan nämnda åtaganden har artikel 2 i dekret nr 2007–958 av den 15 maj 2007 om de ekonomiska relationerna mellan staten och offentliga organisationer för audiovisuell kommunikation, samma lydelse som artikel 53 i lagen av den 30 september 1986 i fråga om *andra direkta eller indirekta intäkter som härrör från public serviceuppdraget*. Dessutom preciseras att kostnaderna för utförande av public serviceuppdraget ska fastställas med hjälp av separat bokföring. I artikel 3 i dekretet fastställs att France Télévisions och dess dotterbolag är skyldiga att respektera marknadens villkor i all sin kommersiella verksamhet och att ett fristående organ ska sammanställa en årlig rapport om hur denna skyldighet genomförs, vilken ska lämnas till den behörige ministern, nationalförsamlingen och senaten.

- (35) Kommissionen har mottagit och granskat rapporterna om genomförandet av artiklarna 2 och 3 i dekretet för åren 2007 och 2008 och förslaget till rapport enligt artikel 2 för år 2009. Rapporterna enligt artikel 3 i dekretet har granskats av revisorerna PricewaterhouseCoopers och KPMG (2007) respektive Cabinet Rise (2008).

II.6 Nya skatter som införs genom public service-reformen

- (36) Genom lag nr 2009–258 av den 5 mars 2009 ändrades också skattelagen så att nya skatter på reklam och elektronisk kommunikation infördes.

II.6.1 Reklamskatt

- (37) Under avsnitt II i första delen av bok I i den franska allmänna skattelagen, finns nu ett kapitel VII *septies* genom vilket en skatt införs som ska betalas av alla utgivare av televisionstjänster i Frankrike. Skatten beräknas på de belopp, exklusive mervärdesskatt, som betalas av annonsörer för sändning av deras reklambudskap, till de berörda gäldenärerna eller till dem som producerar reklambudskapen, minus de skattebelopp enligt artikel 302 bis KC i den franska allmänna skattelagen som ska betalas av utgivare och tv-distributörer som sänder audiovisuella produktioner som berättigar till stöd från *Centre National de la Cinématographie*. Beloppen minskas med ett schablonavdrag på 4 procent. Skatten beräknas med en skattesats på 3 procent av den del av de årliga inbetalningarna för varje tv-tjänst som överstiger 11 miljoner euro, exklusive mervärdesskatt.
- (38) För andra tv-tjänster än markbaserade tv-sändningar i det analoga nätet är skattesatsen 1,5 procent för 2009, 2 procent för 2010 och 2,5 procent för 2011. Under en övergångsperiod, som gäller för alla skatteskyldiga fram till det år då markbaserade tv-sändningar i det analoga nätet upphör i den europeiska delen av Frankrike, fastställs ett skattetal på 50 procent av den konstaterade ökningen av skatteunderlaget för det kalenderår då 2008 års skatt ska betalas. Under inga omständigheter kan avgiften vara mindre än 1,5 procent av beräkningsunderlaget. För utgivare av tv-tjänster vilkas dagliga publik utanför den europeiska delen av Frankrike utgör mer än 90 procent av den sammanlagda publiken, ska det belopp som används för beräkning av skatten minskas med summan av de belopp som betalas för sändning av reklam som är riktad till en publik i Europa eller övriga världen, multiplicerat med den del av den sammanlagda årliga publiken som utgörs av publiken utanför europeiska Frankrike.

⁽⁷⁾ Se beslut K(2005) 1166 slutlig, punkterna 65–72.

II.6.2 Skatt på elektronisk kommunikation

- (39) I avsnitt II i första delen av bok I i den franska allmänna skattelagen finns nu ett kapitel VII *octies* genom vilket det införs en skatt som ska betalas av alla operatörer av elektroniska kommunikationstjänster som tillhandahåller en tjänst i Frankrike och som är föranmälda till tillsynsmyndigheten för elektronisk kommunikation (*Autorité de régulation des communications électroniques*). Skatten beräknas på de belopp, exklusive mervärdesskatt, som användarna betalar för abonnemang och andra belopp som betalas av användarna för de elektroniska kommunikationstjänster som operatörerna tillhandahåller, med avdrag för avskrivningar som registrerats under det avslutade budgetår under vilket skatten blir utkrävbar, när de hänför sig till material och utrustning som förvärvats av operatörerna, efter det att lagen trätt i kraft, för deras behov av infrastruktur och kommunikationsnät inom det nationella territoriet med en avskrivningstid på minst tio år. Skatten beräknas med en skattesats på 0,9 procent av den del av beräkningsunderlaget som överstiger 5 miljoner euro.

III. SKÄLEN TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

- (40) I sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarandet fann kommissionen att den ersättning som planerades från och med 2010 skulle kunna utgöra ett statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget, och att det fanns skäl att granska dess förenlighet med den inre marknaden enligt artikel 106.2 i fördraget, i enlighet med principerna och tillämpningsföreskrifterna för public servicesändningar.
- (41) När det gäller frågan om det rör sig om en public serviceverksamhet med uppdrag som tydligt definieras i en officiell handling och som är föremål för lämpliga kontrollmekanismer, har kommissionen utan att uttrycka tvivel, vilket också framgår av besluten från december 2003, april 2005, juli 2008 och september 2009, konstaterat att France Télévisions public serviceuppdrag är tydligt definierat i officiella handlingar som utfärdats eller undertecknats av den franska regeringen, på ett sätt som medför en oberoende kontroll av France Télévisions.
- (42) När det däremot gäller frågan om den ekonomiska ersättning som föreslås är proportionerlig i förhållande till public serviceverksamhetens nettokostnader, med hänsyn till effekterna av stödet, uttryckte kommissionen tvivel på två punkter, nämligen

— dels risken för överkompensation av nettokostnaderna för public serviceverksamheten för 2012 och troligen 2010 och 2011, eftersom kommissionen inte hade lika detaljerad information för dessa år som den information som lämnats av de franska myndigheterna för 2009,

— dels den eventuella förekomsten av ett samband mellan intäkterna från skatterna på reklam och elektronisk kommunikation och det stöd som skulle betalas till France Télévisions och, om ett sådant samband skulle kunna fastställas, vilka negativa effekter detta skulle kunna få och huruvida det var förenligt med fördraget, särskilt med tanke på att det saknades en konkurrensanalys av reformen av France Télévisions.

- (43) Vidare påminde kommissionen de franska myndigheterna om det meddelande som kommissionen antog den 2 juli 2009 om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst⁽⁸⁾ (nedan kallat *meddelandet om sändningsverksamhet*) som är tillämpligt på det anmälda stödet från och med offentliggörandet och uppmade de franska myndigheterna att beakta detta meddelande i ändrad lydelse i sina kommentarer.

IV. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (44) I sina synpunkter av den 2 november 2009 framhåller den franska författar- och kompositörsorganisationen *Société des auteurs et compositeurs dramatiques* (SACD) vikten av att France Télévisions uppfyller sin skyldighet att stödja det audiovisuella kulturarvet. Denna skyldighet förstärktes i slutet av 2008 genom ett interprofessionellt avtal som skulle införlivas i ett kommande avtal om målsättningar. Enligt detta skulle France Télévisions under 2010 avsätta 19 procent av den omsättning som ingår i beräkningsunderlaget för 2009 till produktion inom ramen för det audiovisuella kulturarvet. Andelen skulle öka till 20 procent, dvs. 420 miljoner euro, 2012. Motsvarande andel för TF1 är däremot maximerad till 12,5 procent och andelen för M6 och de marksända digital-tv-kanalerna kommer inte att överstiga 11 procent vardera. Åtagandet för biograffilmerna kommer också att öka med mer än 1,2 procent i genomsnitt per år fram till 2012. Avskaffandet av reklam skulle åtföljas av en ökning av kostnaden för programtablan när det gäller verk av egen och inhemsk produktion, vilket vittnar om ett engagemang för en innovativ public serviceverksamhet av hög kvalitet.
- (45) Det franska telekommunikationsförbundet *Fédération Française des Télécommunications et des Communications Électroniques* (FFTCE) har i sina synpunkter av den 30 oktober 2009, tillsammans med *Iliad*, som inte är anslutet till FFTCE, påpekat att avskaffandet av reklam inte i sig bidrar till France Télévisions public serviceuppdrag. Eftersom reklamen inte ingår i uppdraget, skulle varje bidrag som enbart syftar till att kompensera för utebliven vinst, utan att ta hänsyn till hur uppdraget verkligen ser ut, per definition vara statligt stöd, som strider mot artiklarna 106.2 och 107 i EUF-fördraget. Denna kompensation ska täcka de public servicekostnader som bör uppdragas i den separata redovisningen. Men bidraget för de kommande åren verkar ha beräknats på grundval av förlusten av kommersiella intäkter,

⁽⁸⁾ EUT C 257, 27.10.2009, s. 1.

vilket på en redan omskakad marknad medför en allvarlig snedvridning av konkurrensen med de privata radio- och tv-aktörerna. Trots att France Télévisions sammanlagda reklamintäkter på den hårdnande marknaden sannolikt inte skulle ha uppgått till 500 miljoner euro, har de franska myndigheterna åtagit sig att betala 450 miljoner euro under 2009 enbart i utbyte mot att bolaget tar bort reklamen efter klockan 20.00. Även i framtiden skulle inkomsterna från bidraget vara mycket högre än de reklamintäkter som bolaget skulle haft utan reformen.

(46) Beträffande uppdraget att leverera tjänster av allmänt ekonomiskt intresse konstaterar FFTCE att de skyldigheter som åläggs France Télévisions som medlem i Europeiska radio- och tv-unionen (EBU), genom dess stadgar, redan gäller och är tillämpliga oavsett de skyldigheter som skrivs in i den franska lagen. De lagstadgade skyldigheterna, som för övrigt är oklara, kommer inte att skilja sig nämnvärt från de som följer av EBU:s stadgar, vilka gäller för TF1 och Canal + i deras egenskap av medlemmar, och detta innebär enligt FFTCE att ett kompenserande bidrag enligt lagen bör kvalificeras som statligt stöd.

(47) FFTCE anser slutligen att den nya skatten på elektroniska kommunikationsföretags försäljningsintäkter, som infördes genom public servicereformen, går till finansieringen av France Télévisions. Utöver den koppling till finansieringen som bekräftas i myndigheternas förklaringar påverkas bidragsbeloppet av att beräkningsunderlaget och skattesatsen varierar. Inrättandet av en sådan skatt strider också mot artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster⁽⁹⁾, eftersom medlemsstaterna inte får påföra operatörerna andra omsättningsrelaterade skatter än de som föreskrivs där.

(48) I sina synpunkter av den 2 november 2009 hävdar de privata tv-kanalernas intresseorganisation *Association des chaînes privées* att bristerna i förvaltningen av France Télévisions, som revisionsrätten har gett många exempel på, förvärrar den inflationsdrivande effekt som konstaterats på marknaden för produktion av program och inköpsrätter. Eftersom det inte finns någon kostnadsredovisning har bristen på kostnadskontroll skapat osäkerhet vid fastställandet av de kostnader för public serviceuppdraget som ska finansieras, vilket innebär en betydande risk för överkompensation. Det finns mycket som tyder på att den nya skatten på audiovisuella tjänster kommer att gå till France Télévisions, och att det faktum att den går via statsbudgeten inte har något annat syfte än att kringgå kommissionens kontroll. Detta tvingar France Télévisions konkurrenter att finansiera stödet, vilket skapar en snedvridning som förvärras av bristen på skillnad mellan programmen som sänds i de olika befintliga kanalerna.

(49) I sina kommentarer av den 2 november 2009 betonar Europeiska radio- och tv-unionen (EBU) att en sådan flerårig prognos av ett public serviceföretags kostnader och intäkter som Frankrike gjort inte kan vara annat än en uppskattning. Prognoserna bör påvisa en långsiktig finansiell profil som operatören måste ha för att säkerställa en oberoende och kontinuerlig service. Det är mekanismerna för efterhandskontroll som ska garantera korrigerande av eventuella avvikelser från prognoserna. Kommissionens beslut måste innehålla parametrar för förhandsberäkningar och anvisningar om dessa mekanismer. Beslutet får inte innebära att det faktiska framtida ersättningsbeloppet fastställs genom att kommissionen bara godkänner de beräknade kostnaderna och intäkterna, eftersom kommissionen då skulle fastställa och kontrollera de årliga beloppen i en stödordning snarare än själva stödordningen. EBU uttrycker också farhågor om att kommissionen försöker få en uppskattning av synergivinsterna och effektivitetsvinster för de kommande åren, eftersom kommissionen enligt artikel 106.2 i EUF-fördraget inte har befogenhet att kontrollera hur effektivt en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse utförs.

(50) I sina kommentarer av den 2 november 2009 förklarar de kommersiella tv-bolagens intresseorganisation *Association of Commercial Television in Europe* (ACT) att man stöder Frankrikes beslut att avsevärt minska den kommersiella reklamen i public servicekanalerna. ACT noterar att två villkor som fastställts genom domen i fallet Altmark⁽¹⁰⁾ inte har uppfyllts i detta fall, vilket innebär att det föreslagna budgetbidraget utgör ett statligt stöd. ACT menar dock att om systemet med finansiering av ett stöd genom en skatt som påförs konkurrenternas reklamintäkter kan anses överensstämma med EU-lagstiftningen, så skulle fördelarna med tillbakadragandet från marknaden minska betydligt. Ett sådant system skulle nämligen i vissa avseenden kunna medföra mer störningar än det hittillsvarande dubbla systemet med både offentlig och kommersiell finansiering.

(51) ACT anser att France Télévisions public serviceskyldigheter inte har ändrats i grunden sedan 1994 och kommer att förbli desamma som för andra privata programföretag. Likaså är uppskattningarna av ersättningen för förlorade reklamintäkter fram till 2012 vaga och tar varken hänsyn till minskade investeringskostnader, den eventuella kostnadsminskningen för programplaneringen utan annonsörernas krav eller de förväntade synergivinsterna. Mekanismen för jämkning mellan å ena sidan de offentliga och kommersiella inkomsterna och å andra sidan de kostnader som förutses enligt avtalet om mål och medel bör kontrolleras, särskilt med hänsyn till variationer i de kommersiella inkomsterna, eftersom kommissionen annars inte kommer att ha någon tillförlitlig information för att avgöra de faktiska kostnaderna för de tjänster som

⁽⁹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽¹⁰⁾ Europeiska unionens domstols dom av den 24 juli 2003 i mål C-280/00, Altmark Trans, REG I-7747, punkterna 88–93.

tillhandahålls och upptäcka en eventuell överkompensation. Denna granskning ska ha gjorts utan att företaget har någon analytisk redovisning, vilket konstaterades av revisionsrätten.

- (52) Slutligen anser ACT att stödet faktiskt finansieras genom de nya skatter som infördes genom reformen och att man med skatten på tv-reklam i Frankrike inför en modell för att låta konkurrenterna finansiera public service som man övergett på annat håll. Stödmekanismen bevarar France Télévisions resurser trots att det blir alltmer uppenbart att annonsörerna inte flyttar över hela sin efterfrågan till de konkurrerande kanalerna. En sådan mekanism kan dessutom förstärka hindren mot tillträde till den franska marknaden.
- (53) I sina synpunkter av den 2 november 2009 ansåg France Télévisions att den anmälda mekanismen inte ger bolaget någon ekonomisk fördel gentemot konkurrenterna. Att bolaget skyddas mot förlusterna av kommersiella inkomster är en motprestation för de skyldigheter som staten ålagt det och som inga privata aktörer på marknaden är underkastade, nämligen reklamstoppet. När reklamstoppet träder i kraft kommer snedvridningen av konkurrensen på marknaden att upphöra, eftersom pressen på konkurrenterna beträffande sponsring, med tanke på dess begränsade närvaro, också kommer att upphöra. När det gäller inköp av sändningsrättigheter av så kallad premiumklass har TF1 haft 96 av de 100 bästa tittarsiffrorna och 18 av de 20 bästa tittarsiffrorna under 2008, medan France Télévisions inte har något exklusivt avtal med de stora amerikanska bolagen. France Télévisions måste dessutom investera i audiovisuell produktion med kvalitetskrav som är oförenliga med de kommersiella kanalernas publikmål. När det gäller försäljning av program anser sig bolaget ha en marginell ställning på marknaden.
- (54) France Télévisions anser också att den anmälda mekanismen uppfyller det andra villkoret i domen i fallet Altmark, eftersom det belopp som ska tilldelas bolaget fastställs på förhand, exakt och på ett objektivt sätt på grundval av kostnaderna för uppdraget, med en korrigering i efterhand om det inte överensstämmer med de faktiska kostnaderna. Även det fjärde villkoret i denna rättspraxis uppfylls, eftersom de synergieffekter som inte tidigare kunnat utnyttjas nu kommer bli möjliga tack vare reformeringen av den juridiska organisationen och stadgarna. Dessutom innebär detta villkor inte att tjänsten måste utföras till lägsta möjliga kostnad, utan att kostnaderna ska motsvara kostnaderna för ett genomsnittligt välskött företag.
- (55) När det gäller den anmälda mekanismens förenlighet med den inre marknaden anser France Télévisions att

eftersom mekanismen ska finnas kvar i många år så kommer nettokostnaderna för public servicetjänsterna inte att kunna anges med tillräcklig säkerhet för att kommissionen på förhand ska kunna kontrollera att det inte förekommer överkompensation. De preliminära uppskattningarna för 2010–2012 är inte oförenliga med möjligheten att göra en rimlig vinst eller bygga upp en reserv på högst 10 procent av de årliga public service-utgifterna, och lagstiftningen om inrättande av mekanismer för efterhandskontroll kommer i vart fall att garantera att finansieringen är proportionerlig. Däremot anser France Télévisions att bolaget, med tanke på att kostnaden för programtablåen kommer att variera beroende på de redaktionella valen, endast är förpliktigt att uppfylla de public serviceskyldigheter det har enligt lagen, inom de ramar som Frankrike har att besluta om innehållet. Dessa skyldigheter innebär dessutom ett krav på tittarsiffror, som inte blir mindre när reklamen tas bort. Tvärtom måste fler program införskaffas.

- (56) I sina synpunkter av den 2 november 2009 anser *Métropole Télévisions* (M6) att den föreslagna finansieringsmekanismen utgör ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 i EUF-fördraget, särskilt eftersom det andra och fjärde villkoret enligt domen i fallet Altmark inte uppfylls: en ersättning som grundas på en uppskattning av bortfallet av kommersiella inkomster som till sin natur – och i praktiken – varierar, kan inte anses vara grundad på objektiva och öppna parametrar för beräkning av kostnaderna för public service. Beräkningsgrunden är dessutom inte kostnaden för ett genomsnittligt välskött företag i branschen, utan France Télévisions kostnader, och det finns mycket som tyder på att det företaget sköts ineffektivt, vilket ökar de public service-kostnader som ska bäras av samhället.
- (57) När det gäller åtgärdens förenlighet med den inre marknaden, anser M6 att den finansieringsmekanism som föreslås är olaglig, eftersom den skapar en strukturell överkompensation för public servicekostnaderna. Enligt kommissionens direktiv 2006/111/EG av den 16 november 2006 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag samt i vissa företags ekonomiska verksamhet⁽¹⁾ ska Frankrike kontera kostnader och intäkter för tjänster av allmänt intresse på grundval av analytiska redovisningsprinciper som tillämpas på ett konsekvent sätt. Som revisionsrätten påpekat saknar dock France Télévisions sådana redovisningsverktyg. Det finns alltså inga objektiva element som skulle kunna användas för att beräkna ersättningsbeloppet. Överkompensation är oundvikligt eftersom bidraget beräknas på grundval av kommersiella intäkter som inte faller under public serviceuppdraget och inte heller bör räknas med i kostnaderna för detta. Slumpmässigheten i beräkningen av de förlorade inkomsterna och bristen på kostnadsanalys leder också oundvikligen till överkompensation.

⁽¹⁾ EUT L 318, 17.11.2006, s. 17.

(58) De nya skatternas integrering i finansieringsmekanismen förvärrar stödets negativa effekter på dels marknaden för inköp av sändningsrättigheter – där misskötseln av France Télévisions, som skyddas av det statliga stödet, ökar konkurrenternas kostnader – dels reklamverksamheten som France Télévisions kommer att flytta över till sponsring, utan att M6, med tanke på att företagen har olika tittarprofiler, kommer att kunna utnyttja det utrymme som France Télévisions lämnar. Under dessa förhållanden är efterhandsfinansiering det enda som kan motiveras. Mekanismen är därför, enligt M6, strukturellt olaglig då det inte finns formella mekanismer för oberoende efterhandskontroller som effektivt kan garantera att det inte förekommer någon överkompensation på grundval av de faktiska siffrorna, vilket inte har genomförts effektivt i Frankrike.

(59) I sina synpunkter av den 2 november 2009 framhåller *Télévision Française 1* (TF1), att reformen av finansieringen av France Télévisions ska ses i samband med strukturella förändringar på reklammarknaden, där Internet är på snabb frammarsch. Tv-reklamen motsvarar bara omkring 11 procent av de 33 miljarder euro som annonsörerna lade på kommunikation under 2008. Mellan januari och september 2009 ökade reklamintäkterna hos de markbundna digitala kanalerna med 60 procent medan de minskade med 8 procent för de tre traditionella privata markbundna kanalerna. De skatter och avgifter som betalades av TF1 för 2008 motsvarade 60 procent av dess resultat. Enligt TF1 innebär dock de fleråriga kontrakten om inköp av rättigheter, prisinflationen och de inflexibla kostnaderna för bland annat programtablån som absorberas av de rättsliga kraven på produktion och sändning av franska och europeiska produktioner motsvarande 30 procent av innehållet, sammantaget att kanalens handlingsutrymme begränsas. Samtidigt kommer det faktum att företaget underkastas en ny audiovisuell skatt att öka snedvridningen av konkurrens på marknaden.

(60) Skatten på audiovisuell reklam har uttryckligen till syfte att överföra annonsörernas efterfrågan till TF1. Den förväntade överföringen av 350 miljoner euro i omsättning till de tre markbundna kanalerna inte bara uteblev 2009, de uppvisar dessutom en minskning med 450 miljoner euro jämfört med prognoserna. Omfattningen av ett sådant överförande skulle i varje fall begränsas genom lagar och förordningar som, med tillämpning av EU-lagstiftningen, begränsar reklamtiden till högst tolv minuter per sändningstimme och en maxtid på i genomsnitt sex minuter per timme under hela dygnet.

(61) TF1 anser att skatten utgör ett statligt stöd på två sätt: dels genom att France Télévisions inte kommer att behöva betala den efter den 30 november 2011 (den dag då bolaget upphör att sända reklaminslag, för vilka betalningen utgör beräkningsunderlag), dels genom att France

Télévisions kommer att få de medel som uppbärs genom skatten, eftersom det av flera uttalanden från regeringen och parlamentet under debatterna om lagförslaget framgår att skatten ska användas till att finansiera stödet. Oavsett dess laglighet bör det skattesystem som finansierar stödet beaktas vid bedömningen av det.

(62) TF1 anser sig omfattas av skyldigheter som kan jämföras med dem som åligger France Télévisions, då deras program är ganska lika. TF1 välkomnar revideringen av avtalet om mål och medel samt av kravspecifikationen till följd av public servicereformen, men anser på grundval av revisionsrättens yttrande att public serviceutbudet inte är tillräckligt individualiserat. Därför understryker TF1 att de kvantitativa sändningskraven i den tidigare kravspecifikationen motsvarade 10 procent av programtablån.

(63) Lika otillfredsställande är enligt TF1 kostnadskontrollen och kvalitetskontrollen av France Télévisions, vilket gör att public servicetjänsterna inte levereras till lägsta möjliga kostnad för samhället och att det uppstår en risk för överkompensation. Kommissionen bör därför i detta avseende kontrollera ökningen av vinsterna från den kommersiella verksamheten, de synergieffekter som bör uppstå efter 2009 då det gemensamma bolaget France Télévisions inrättas och den minskade pressen på kostnaderna för programtablån till följd av att bolaget blir mindre beroende av annonsörerna.

V. KOMMENTARER FRÅN FRANKRIKE

(64) I sina synpunkter av den 7 oktober 2009, vilka därefter har förtydligats, hänvisar Frankrike när det gäller tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget bland annat till de tvivel som kommissionen uttryckt dels beträffande den offentliga finansieringens proportionalitet och risken för överkompensation, dels beträffande att de nya skatter som infördes genom public servicereformen ska beaktas vid bedömningen av den anmälda åtgärdens förenlighet med den inre marknaden.

V.1 Finansieringens proportionalitet och efterhandskontroll av risken för överkompensation

(65) Frankrike påpekar att den anmälda åtgärden inte är en kompensation för koncernen France Télévisions förlust av reklamintäkter, även om detta beaktas vid beräkningen av de preliminära, vägledande beloppen, utan finansieringen ska täcka kostnaderna för genomförandet av public serviceuppdraget. Finansieringsbehoven kommer i realiteten att utvecklas för att motsvara ändrade programkostnader, variationer av de kommersiella intäkterna eller sändningsmöjligheter.

- (66) Frankrike understryker att förhandskontrollen av att det inte finns risk för överkompensation ska göras genom kontroll av lagstiftnings- och tillsynsmekanismer, i enlighet med rättspraxis och kommissionens tillämpningspraxis, och inte i förhållande till de preliminära, vägledande beloppen för bidrag och indikativa framtida kostnader. De preliminära beloppen anges som en illustration, mot bakgrund av den affärsplan som godkänts av de behöriga myndigheterna och France Télévisions. Metoden för att beräkna bidraget grundas inte på en uppskattning av France Télévisions minskade annonsintäkter. Beräkningen grundas på en allmän formel på så sätt att det sammanlagda beloppet av bidraget till public service och budgetanslaget för varje år, i enlighet med Frankrikes åtaganden och de mekanismer för efterhandskontroll som inrättats genom lagar och förordningar, kommer att stå i proportion till kostnaderna för France Télévisions public serviceuppdag, minus de kommersiella intäkterna.
- (67) När det vidare gäller de nya innovativa audiovisuella tjänster som nämns i meddelandet om sändningsverksamhet, betonar Frankrike att en del av dessa redan finns med i den nya kravspecifikationen för France Télévisions och i det ändrade avtalet om mål och medel, vilka har varit och kommer att fortsätta vara föremål för de regelbundna och föregående kontroller och samråd som beskrivs ovan. Frankrike menar att lanseringen av viktiga nya tjänster i framtiden alltid kommer att behandlas inom ramen för avtalet om mål och medel, som är föremål för samma kontroller.
- (68) Med tanke på att meddelandet om sändningsverksamhet träder i kraft efter det att detta förfarande inletts, åtar sig Frankrike att förbättra sitt system för finansiell efterhandskontroll för att uppfylla de nya regler som föreskrivs i meddelandet i fråga om mekanismer för finansiell kontroll. Det finns planer på att ändra artikel 2 i dekret nr 2007-958 av den 15 maj 2007. Ändringsförslaget syftar till att
- se till att rapporten om den separata redovisningen – ett krav som gör det möjligt att kontrollera att ingen överkompensation sker – i enlighet med kraven på den rapport som avses i artikel 3 kontrolleras av ett externt organ som godkänns av kommunikationsministern, lämnas till ministern samt till nationalförsamlingen och senaten, och utarbetas på France Télévisions bekostnad;
 - förbättra den funktionella mekanism som ska garantera ett effektivt återtagande av eventuell överkompensation eller korssubventioner som uppdragas genom den separata redovisningen och som inte är förenliga med artikel 53 i lag nr 86-1067 av den 30 september 1986 om kommunikationsfrihet samt med kommissionens meddelande om sändningsverksamhet.
- (69) För att förbättra informationen till kommissionen under de första åren av reformen som inleds genom lag nr 2009-258 av den 5 mars 2009, åtar sig de franska myndigheterna att skicka följande till kommissionen för åren 2010-2013:
- De rapporter som upprättas enligt artiklarna 2 och 3 i dekretet i ändrad lydelse, inom högst sex månader efter den bolagsstämma där räkenskaperna godkänns, inklusive uppgifter om utvecklingen av andelarna på reklammarknaden sedan 2007.
 - De offentliga delarna av uppföljningen av France Télévisions genomförande av public serviceuppdraget som utgörs av den balansräkning för kanalerna som årligen fastställs av CSA (enligt artikel 18 i lag nr 86-1067 av den 30 september 1986) och protokollet från parlamentsutskottens (utskotten för kulturfrågor och finansiella frågor nationalförsamlingen och senaten) utfrågning av direktören för France Télévisions om det årliga genomförandet av avtalet om mål och medel (i enlighet med artikel 53 i lagen).
- ## V.2 Beaktande av de nya skatter som infördes genom public servicereformen
- (70) Frankrike påpekar att man inte beaktat de nya skatterna på reklam och elektronisk kommunikation i sin anmälan. Trots att de inrättades genom samma rättsakt som reformen, omfattas inte dessa skatter av den anmälda åtgärdens tillämpningsområde.
- (71) Frankrike preciserar att de offentliga uttalanden som gjordes inför omröstningen om lagen, och som nämns i beslutet om att inleda förfarandet, senare motsägs av bestämmelserna i denna lag och inte i sig är tillräckliga för att påvisa en bindande koppling till fördelningen av skatten för att finansiera stödet enligt EU-lagstiftningen. Enligt fransk lag tas dessa skatter ut till förmån för den allmänna stadsbudgeten och bidrar till finansieringen av alla offentliga utgifter. De uppfyller principerna om budgetens universalitet och enhet, som är ett villkor för de offentliga finansernas grundlagsenlighet. Enligt artikel 36 i grundlagen av den 1 augusti 2001 om budgetpropositionen, kan en resurs som uppbärs för statens vinning helt eller delvis tilldelas en juridisk person endast genom en uttrycklig bestämmelse i budgetpropositionen, vilket i detta fall saknas.

- (72) Frankrike betonar vidare att det inte finns några planer på att etablera en koppling mellan dessa skatter och finansieringen av France Télévisions. Om någon förändring i systemets struktur i framtiden övervägs, kommer de franska myndigheterna att göra en ny anmälan till kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 108.3 i EUF-fördraget.

VI. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

VI.1 Förekomst av stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget

- (73) I artikel 107.1 i EUF-fördraget föreskrivs följande: "Om inte annat föreskrivs i fördragen, är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna." Nedan granskas dessa tillämpningsvillkor.

VI.1.1 Statliga medel

- (74) De budgetanslag som omfattas av den aktuella anmälan kommer att listas årligen i budgetpropositionen för upprättande av den franska statens budget. Det rör sig alltså om medel som tilldelas ur de statliga medlen.

VI.1.2 Selektiv ekonomisk fördel

- (75) Det budgetbidrag som läggs till de offentliga medel som ställs till France Télévisions förfogande är selektiv eftersom France Télévisions är enda mottagare. Det årliga budgetbidraget som bland annat syftar till att möjliggöra bolagets fortsatta verksamhet, kommer att skydda det mot förlusten av de reklamintäkter som hittills delvis finansierat bolagets utgifter och investeringar. France Télévisions kommer därmed att kunna nå en publik som den inte hade kunnat nå utan budgetbidraget. Därmed får bolaget en ekonomisk fördel som det inte hade kunnat få på annat sätt eller ha erhållit, eftersom det här rör sig om ett bidrag, under andra marknadsvillkor, nämligen de som gäller för bolagets privata konkurrenter.
- (76) Kommissionen noterar för övrigt att Frankrike inte i sina kommentarer bestridit kommissionens bedömning i beslutet om att inleda förfarandet, att det planerade bidraget inte uppfyller kriterierna som anges i domen i fallet Altmark, och därmed ger bolaget en ekonomisk fördel som utgör ett statligt stöd⁽¹²⁾. Utan det påverkar den fortsatta utvecklingen när det gäller France Télévisions framtida ledning och resultat, påpekar också kommissionen att den franska revisionsrättens rapport om France Télévi-

sions – vilken offentliggjordes i oktober 2009, dvs. efter beslutet om att inleda förfarandet – i nuläget bekräftar påståendet att det fjärde villkoret inte är uppfyllt.

- (77) Sammanfattningsvis framgår av det ovanstående att budgetbidrag till enbart koncernen France Télévisions som betalas ur den franska statens medel skulle ge företaget en selektiv fördel.

VI.1.3 Snedvridning av konkurrens och påverkan av handel mellan medlemsstaterna

- (78) France Télévisions är verksamt inom produktion och sändning av program som företaget utnyttjar kommersiellt, bland annat genom att sända betalda reklaminslag för annonsörer eller sponsrade program i sin programtablå, samt genom att sälja och köpa sändningsrättigheter. Den kommersiella verksamheten bedrivs i konkurrens med andra kanaler som TF1, M6, och Canal +, bland annat i Frankrike, där koncernen France Télévisions är den största radio- och tv-koncernen, vilket också understryks av de franska myndigheterna. France Télévisions marknadsandel bör under 2010 enligt prognoserna ligga kring 10 procent, vilket gör att koncernen fortfarande är den tredje största aktören på den franska marknaden.
- (79) Fram till reklamsändningarnas upphörande vid utgången av 2011 kommer France Télévisions att fortsätta vara aktivt på den franska kommersiella tv-reklammarknaden, om än med vissa tidsbegränsningar, och därmed konkurrera med andra programföretag. Även efter 2011 kommer France Télévisions att kunna erbjuda sina tjänster till annonsörerna, för reklam för produkter som marknadsförs under en allmän beteckning eller för sponsring av program, i konkurrens med andra programföretag som är verksamma i Frankrike. Även om France Télévisions konkurrenter kunnat dra fördel av France Télévisions nästan fullständiga tillbakadragande från reklammarknaden tack vare reformen, kvarstår faktum att France Télévisions kommer att förbli närvarande på marknaden. I volym och marknadsandelar i förhållande till konkurrenter jämfört med 2007, skulle France Télévisions, enligt de franska myndigheterna uppskattningar rörande France Télévisions intäkter från reklam och sponsring, fortfarande ha 3,3 procent av marknaden under 2012, medan TF1 och M6 skulle ha över 50 respektive 20 procent.
- (80) France Télévisions skulle kunna få publiksiffror som bolaget inte kan uppnå utan det ifrågasatta budgetbidraget, vilka sannolikt kan påverka de övriga programbolagens publiksiffror och därmed deras kommersiella verksamhet, vilket innebär att konkurrensvillkoren skulle snedvridas. Under alla omständigheter kommer France Télévisions att fortsätta vara aktivt på marknaden för handel med sändningsrättigheter, och tack vare bidraget behålla sin starka

(12) Se beslutet om inledande av förfarandet punkterna 68–75.

förhandlingsposition. France Télévisions möjligheter att köpa och sälja rättigheter påverkas alltså av att man tack vare budgetbidraget kan fortsätta investera i programplaneringen.

- (81) Av det ovan anförda framgår att bidragen till koncernen France Télévisions ur den franska statsbudgeten snedvrider, eller åtminstone hotar att snedvrider den konkurrens som finns på marknaden för kommersiellt utnyttjande av sändningsverksamhet i Frankrike och i viss mån även i andra medlemsstater där program från France Télévisions sänds.
- (82) Marknaden för försäljning och inköp av audiovisuella tjänster och sändningsrättigheter där France Télévisions är aktiv har en internationell dimension, även om handeln i allmänhet är territoriellt begränsad till en medlemsstat. De program som France Télévisions kan fortsätta sända tack vare det statliga stödet sänds dessutom i andra medlemsstater, som Belgien och Luxemburg. Slutligen sänder France Télévision också program via Internet som är tillgängliga även utanför Frankrike.
- (83) Under dessa förhållanden kan de planerade budgetbidragen snedvrider konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.

VI.1.4 Slutsats om förekomsten av statligt stöd

- (84) Mot bakgrund av ovanstående utgör det budgetbidrag som Frankrike planerar att betala ut till France Télévisions ett statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget, och det finns skäl att granska om det är förenligt med den inre marknaden.

VI.2 Stödets förenlighet mot bakgrund av artikel 106.2 i EUF-fördraget

- (85) I artikel 106.2 i EUF-fördraget föreskrivs följande: "Företag som anförtratts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller som har karaktären av fiskala monopol ska vara underkastade reglerna i fördragen, särskilt konkurrensreglerna, i den mån tillämpningen av dessa regler inte rättsligt eller i praktiken hindrar att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. Utvecklingen av handeln får inte påverkas i en omfattning som strider mot unionens intresse".
- (86) I sitt meddelande om sändningsverksamhet fastställer kommissionen de principer som den följer vid tillämpningen av artiklarna 107 och 106.2 i EUF-fördraget när det gäller statlig finansiering av radio och tv i allmänhe-

tens tjänst. I detta sammanhang grundar sig kommissionens bedömning på följande två aspekter:

- Public serviceuppgiften ska vara tydligt och klart definierat i en officiell handling som även ska omfatta tillhandahållande av väsentliga nya tjänster, och omfattas av effektiva mekanismer för kontroll genom ett organ som är oberoende av programföretaget.
- Den offentliga finansieringen av den kompensation som krävs för detta uppdrag ska vara proportionell och redovisas öppet. Den får inte överstiga nettokostnaderna för genomförandet av public serviceuppgiften och den ska vara föremål för effektiva kontroller.

VI.2.1 Tydlig och klar definition av public serviceuppgiften i en officiell handling, effektiv kontroll

- (87) Som nämnts ovan har kommissionen, av de skäl som anges i beslutet om att inleda förfarandet, inte i det beslutet bestridit riktigheten i definitionen av och mandatet för France Télévisions public serviceuppgift, som anförtrors bolaget genom officiella handlingar, och inte heller haft invändningar mot de externa kontrollerna av hur France Télévisions utför de skyldigheter som ålagts det enligt ovan. Kommissionen har därför bedömt att de relevanta bestämmelserna i lag nr 86-1067 den 30 september 1986 i ändrad lydelse (artiklarna 43-11, 44, 48 och 53) och i de dekret eller officiella förordningar som genomför det, särskilt beträffande kravspecifikationen (dekret nr 2009-796 av den 23 juni 2009) och avtalet om mål och medel, överensstämmer med de tillämpningsbestämmelser för artikel 106.2 i EUF-fördraget om bedömning av stöd till public service som fastställs i kommissionens meddelande om sändningsverksamhet.
- (88) Denna slutsats motsvarar de slutsatser som kommissionen redan dragit i denna fråga enligt det då gällande meddelandet, i sina beslut från 2003 och 2005 för France 2 och 3 samt för France Télévisions 2008 och 2009.
- (89) För fullständighetens skull är det därför lämpligt att granska de mycket allmänt hållna synpunkterna från några berörda parter som vill framhålla en likhet mellan public servicebolagets och konkurrenternas programtablå, något som motsägs av fakta i andra parter kommentarer, och som inte föranleder någon ändring av bedömningen.

- (90) I lag nr 86–1067 om kommunikationsfrihet, i ändrad lydelse, ges en bred, kvalitativ men preciserad definition av France Télévisions public serviceskyldigheter. Bland annat ska bolaget vända sig till en bred publik och erbjuda ett varierat utbud i linje med syftet att med respekt för mångfalden tillgodose samhällets demokratiska, sociala och medborgerliga och kulturella behov. Att vissa konkurrenser, som framhålls av FFTCE, på grund av sitt medlemskap i EBU måste följa den organisationens stadgar utgör inget hinder för förekomsten av särskilda public serviceskyldigheter som fastställs i den franska statens officiella rättsakter, vilka, till skillnad från de skyldigheter som följer av medlemskapet i EBU, bara gäller France Télévisions.
- (91) I den mån som krävs preciseras för övrigt France Télévisions skyldigheter ytterligare i kravspecifikationen och avtalet om mål och medel. Dessutom har bolaget specifika och kvantifierade indikatorer som ska uppnås i programtablån, vilket de konkurrerande programföretagen inte har. De statliga medel som tilldelats France Télévisions är till för att France Télévisions ska kunna uppnå dessa mål och fullgöra de public serviceskyldigheter som fastställs i lagar och förordningar i det allmännas intresse, medan de privata medel som tilldelas de konkurrerande programföretagen har ett rent vinstsyfte. Förekomsten av begränsningar som operatörerna följer enligt lag eller frivilligt i sin sändningsverksamhet innebär inte heller att offentliga och privata programföretag i praktiken har ett liknande programutbud. Efterlevnaden av de public serviceskyldigheter som följer av lagstiftningen är, till skillnad från de som följer av medlemskapet i EBU, också föremål för regelbundna externa kontroller, bland annat i den parlamentariska församlingen.
- (92) SADC belyser också France Télévisions största åtagande som gäller produktion av audiovisuella verk och fransk originalfilm, där konkurrenterna i jämförelse har betydligt färre skyldigheter. SADC:s synpunkter ger varken stöd till eller belyser skälen till varför icke-franska verk som importeras, eventuellt från andra medlemsstater, skulle vara av sämre kvalitet än de som finansieras av France Télévisions. Men faktum kvarstår att ett bindande åtagande om produktion av originalverk, i absoluta termer och i förhållande till konkurrenterna, bidrar till och hänger samman med det franska samhällets sociala och kulturella behov som France Télévisions programutbud ska tillgodose enligt bolagets public serviceskyldigheter.
- (93) Mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av Frankrike, bör denna positiva bedömning av definitionen och kontrollen av France Télévisions public serviceuppgifter utvidgas till att omfatta mekanismerna för att lansera väsentliga nya audiovisuella tjänster, enligt vad som avses i meddelandet om sändningsverksamhet som trätt i kraft efter beslutet om att inleda detta förfarande. Dessa tjänster, som innebär att programutbudet överförs till andra medier eller format, omfattas av France Télévisions kravspecifikationer och avtal om mål och medel och ingår för övrigt i de tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som föreskrivs av lagen. Dessa dokument antas, som anges ovan, genom dekret, vilket innebär att de nya tjänster som redan finns och de som kan tillkomma i framtiden omfattas av samma särskilda förfaranden – med samråd före genomförandet och årlig genomförandekontroll i efterhand – som de nämnda uppdragen.
- (94) Det verkar alltså sammanfattningsvis som om den definition av France Télévisions public serviceuppgifter och de tillhörande kontrollmekanismerna överensstämmer med de regler och principer som fastställs i meddelandet om sändningsverksamhet, vilka följer rättspraxis vid unionens domstolar.
- VI.2.2 *Det statliga stödets proportionalitet och öppenhet*
- Fastställande av det årliga budgetbidragets omfattning
- (95) Den finansieringsmekanism som anmälts av Frankrike, där det årliga bidraget för att kompensera för det gradvisa avskaffandet av reklamslag ingår, är avsedd att vara permanent och därmed fortsätta fungera även efter november 2011, som är det datum då reklamsändningarna ska upphöra enligt lagen.
- (96) Den årliga offentliga finansieringen kommer att innefatta fördelningen av en del av resurserna från tv-licensavgiften och det årliga bidrag som föreskrivs i lag nr 2009–258 av den 5 mars 2009. Förutom det befintliga stödet som godkänns av kommissionen i beslutet av den 20 april 2005, vilket inte påverkas av den föreslagna mekanismen, tillkommer alltså ett budgetbidrag för vilken det exakta beloppet kommer att fastställas varje år i budgetpropositionen för det pågående budgetåret. I sina kommentarer påpekar Frankrike att det är de förutsedda nettokostnaderna för public service som kommer att användas för att på förhand, inför varje budgetår, beräkna det årliga bidraget.
- (97) Detta framgår också av de vägledande beräkningar som de franska myndigheterna har lämnat som svar på de tvivel som kommissionen uttryckt i beslutet om att inleda förfarandet. Kommissionen noterar de franska myndigheternas påpekande att prognoserna i affärsplanen

är vägledande och håller med om att ett företag som har ett public serviceuppdrag, och som för det ändamålet måste planera fleråriga utgifter, behöver förfoga över en sådan finansieringsram som förutses i den affärsplan som ingår i tillägget till avtalet om mål och medel. Affärsplanens vägledande siffror för de sammanlagda offentliga medlen står dock fortfarande i relation till bruttokostnaderna för att tillhandahålla public servicetjänster för perioden 2010 till 2012, även om de förstnämnda är något lägre.

(98) Med beaktande av bruttokostnadernas relativa förutsägbarhet, eftersom de är mindre volatila än de kommersiella intäkter som används för att beräkna nettokostnaderna, bekräftar de vägledande siffrorna i affärsplanen i första hand Frankrikes påstående om att kriteriet nettokostnader för public service är avgörande vid fastställandet av det framtida årliga bidraget. Det krav på ekonomisk ersättning från staten som införts genom lag nr 2009-258 av den 5 mars 2009 blir det som genererar det anmälda budgetbidraget, utan att ställa villkor angående beloppet, i förhållande till en eventuell uppskattning av hur stora belopp som förlorats på reklamintäkter till följd av avskaffandet av reklaminslag.

(99) Detta tillvägagångssätt verkar objektivt motiverat. Med tanke på att bidraget ska vara bestående skulle det med åren bli alltmer godtyckligt att fastställa beloppet i förhållande till vad inkomsterna från reklamen skulle ha varit om reklamsändningarna inte hade avskaffats genom lagen, exempelvis genom att fastställa beloppet till de inkomster bolaget hade innan reformen offentliggjordes och genomfördes, eventuell justerad i förhållande till utvecklingen av marknaden för tv-reklam. Om bidragsbeloppet alltså skulle beräknas i förhållande till förmodade intäkter, skulle en minskning av bruttokostnaden för public service som var större väntat, på grund av till exempel kommande synergieffekter vid bildande av det gemensamma bolaget France Télévisions, kunna innebära en risk för överkompensation med offentliga medel.

(100) Beräkningsmetoden för det årliga bidraget i förhållande till kostnaden för public serviceuppdraget, minus de kommersiella nettointäkter som kvarstår, är också förenlig med Frankrikes åtagande – enligt artikel 44 i lag nr 86-1067 om kommunikationsfrihet i ändrad lydelse och artikel 2 i dekretet om de ekonomiska relationerna mellan staten och offentliga organisationer för audiovisuella kommunikationen – om att de offentliga medel som tilldelas France Télévisions inte ska överstiga nettokostnaden för att genomföra de public serviceskyldigheter som ålagts bolaget. Som de franska myndigheterna har påpekat är detta åtagande och de ovan nämnda bestämmelserna fullt tillämpliga på det anmälda budgetbidraget och den mekanism för årlig offentlig finansiering som den kommer att ingå i.

(101) Beräkningsmetoden för det årliga bidraget i förhållande till kostnaden för public serviceuppdraget – minus de kvarstående kommersiella nettointäkterna – framstår alltså som proportionerlig enligt vad som avses i kommissionens meddelande om sändningsverksamhet.

(102) I detta hänseende är inte iakttagelserna från vissa av de berörda tredje parterna nog för att rubba denna slutsats:

— FFTCE hävdar i sina kommentarer att ersättningen för förlust av reklamintäkterna, som inte ingår i public serviceuppdraget, inte hör till finansieringen av uppdraget. Detta kan inte godtas, liksom inte heller M6:s kommentar om att uppskattningarna av förlusten av kommersiella intäkter varierar och därför blir oprecisa. Det är nämligen på grundval av France Télévisions nettokostnader för public servicetjänster som det årliga bidragsbeloppet ska fastställas på förhand, och de uppskattningar av beloppen som Frankrike lämnat för 2010, 2011 och 2012 är för övrigt endast vägledande.

— M6 vill i sina synpunkter hävda att den franska revisionsrätten uppdragat att France Télévisions saknar verktyg för analytisk bokföring, vilket skulle skapa en strukturell överkompensation eftersom bidraget skulle grundas på icke-objektiva kostnader, medan TF1 i sina synpunkter hävdar en överkompensation på grundval av okontrollerade kostnader eller bristande förvaltning. Dessa anmärkningar är ogrundade eftersom revisionsrätten för det första i oktober 2009 konstaterade att det saknas förvaltningsverktyg för styrning på koncernnivå i bolaget France Télévisions som kan integrera dotterbolagens verktyg för analytisk bokföring och inte att det helt saknades sådana verktyg. Varje företag i koncernen France Télévisions har verktyg för analytisk bokföring.

— För det andra är det så att granskningen av kompensationens förenlighet med den inre marknaden, till skillnad från den som gäller förekomsten av en ekonomisk fördel för France Télévisions, inte handlar om de kostnader som ett genomsnittligt välskött företag inom sektorn skulle kunna ha för att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse, utan om de kostnader som France Télévisions faktiskt kommer att ha, bland annat på grund av den förväntade framtida minskningen. Som visas ovan kommer dock det sammanlagda belopp som betalas ut till France Télévisions av offentliga medel vara mindre än de kostnader som uppstår för tillhandahållandet av public servicetjänster och det kommer att fastställas på så sätt att överkompensation undviks, efter avdrag för kommersiella nettointäkter.

- (103) Dessa kommentarer, som alltså är ogrundade i fråga om fastställandet på förhand av det årliga bidraget, tar dessutom inte hänsyn till att det finns mekanismer för efterhandskontroll. Som visas nedan kommer i själva verket det årliga fastställandet på förhand av bidragsbeloppet i budgetpropositionen att följas upp genom mekanismer för efterhandskontroller och återtagande av eventuell överkompensation.

Mekanismer för finansiell kontroll

- (104) I meddelandet om sändningsverksamhet föreskrivs att medlemsstaterna ska se till att det finns lämpliga rutiner för att förhindra överkompensation och garantera en regelbunden kontroll av hur den offentliga finansieringen används. I meddelandet preciseras att kontrollrutinerna för att vara effektiva bör innefatta regelbundet utförda kontroller av externa organ samt mekanismer för återkrävande av dels eventuell korssubventionering, dels eventuell överkompensation eller korrekt avsättning under efterföljande period av eventuella reserver, vilka inte får överstiga 10 procent av de årliga kostnaderna för public serviceuppgift.
- (105) I artikel 44 i lag nr 86–1067 av den 30 september 1986 föreskrivs att "de offentliga medel som tilldelas organen inom public servicesektorn som kompensation för de skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som åläggs dem får inte överstiga kostnaderna för utförandet av dessa skyldigheter." Denna bestämmelse är en följd av de åtaganden som gjorts av Frankrike att i lagen uttryckligen införa principen om att det inte får förekomma någon överkompensation för public serviceföretagens skyldigheter inom ramen för det förfarande som ledde fram till kommissionens beslut om förenlighet av den 20 april 2005 angående utnyttjandet av resurserna från licensavgiften⁽¹³⁾.
- (106) Artikel 2 i dekret nr 2007–958 av den 15 maj 2007 om de ekonomiska relationerna mellan staten och offentliga organisationer för audiovisuell kommunikation har samma lydelse som artikel 53 i lagen av den 30 september 1986 med beaktande av "andra direkta eller indirekta intäkter som härrör från public serviceuppgiften" och dessutom preciseras att kostnaderna för utförande av public serviceuppgiften ska fastställas med hjälp av separat bokföring. I artikel 3 i dekretet fastställs att France Télévisions och dess dotterbolag är skyldiga att respektera marknadens normala villkor i all sin kommersiella verksamhet och att ett fristående organ ska sammanställa en årlig rapport om hur denna skyldighet genomförs, vilken ska lämnas till den behörige ministern, nationalförsamlingen och senaten. Den sistnämnda bestämmelsen omfattas också av Frankrikes åtaganden enligt kommissionens beslut av den 20 april 2005, som citeras i punkt 7.

- (107) Unionens förstainstansrätt har funnit att såväl bestämmelserna för att förhindra överkompensation som över-

vakningen och kontrollen av France Télévisions kommersiella verksamhet syftar till att skingra de farhågor som kommissionen uttryckt under det förfarande som ledde fram till beslutet av den 20 april 2005⁽¹⁴⁾. Förstainstansrätten har för övrigt bekräftat att efterhandskontrollerna av hur åtagandena genomförs är adekvata⁽¹⁵⁾.

- (108) Kommissionen har mottagit och granskat rapporterna om genomförandet av artiklarna 2 och 3 i dekretet för åren 2007 och 2008 och förslaget till rapport enligt artikel 2 för år 2009. Rapporterna enligt artikel 3 i dekretet har granskats av revisorerna PriceWaterhouseCoopers och KPMG (2007) respektive Cabinet Rise (2008). Rapporterna visar att de offentliga medel som tilldelats France Télévisions inte överstigit bolagets nettokostnader för genomförandet av public serviceskyldigheterna och att France Télévisions har iakttagit de normala marknadsvillkoren inom hela sin kommersiella verksamhet. Detta utesluter alltså eventuell korssubventionering mellan den kommersiella verksamheten och public serviceverksamheten. Rapporteringen visar också att det går att upprätta en bokföring över kostnader och resurser för public serviceverksamhet inom France Télévisions olika kanaler med det befintliga redovisningssystemets verktyg, i motsats till vad bland andra M6 hävdar.
- (109) De rutiner för efterhandskontroll av offentliga medel som föreskrivs i dekret nr 2007–958 kommer att tillämpas på det anmälda budgetbidraget. De sammanlagda offentliga medel som tilldelats France Télévisions sedan inrättandet av kontrollrutinerna har inte varit tillräckliga för att täcka nettokostnaden för genomförandet av public servicetjänsterna, vilket innebär att frågan om avsättning av eventuell överkompensation inte har aktualiserats. När det gäller affärsplanens prognoser för kostnader och intäkter på medellång sikt som illustreras i tabell 1 ovan, förutses ett litet överskott under 2012 som, om det bekräftas och inte behövs för att kompensera för de förutsedda underskotten under åren 2010 och 2011, normalt i första hand bör avsättas till utgifter för audiovisuell produktion.
- (110) För att anpassa det befintliga regelverket till de förtydliganden som infördes 2009 genom meddelandet om sändningsverksamhet har Frankrike under alla omständigheter åtagit sig att ändra artikel 2 i dekret nr 2007–958 av den 15 maj 2007 för att

— se till att rapporten om den separata redovisningen, i enlighet med kraven på den rapport som avses i

⁽¹³⁾ Se beslut K(2005) 1166 slutlig, punkterna 65–72.

⁽¹⁴⁾ Dom av den 11 mars 2009 i mål T-354/05, TF1 mot kommissionen, REG (2009) s. II-00471, punkterna 205–209.

⁽¹⁵⁾ Se dom av den 1 juli 2010 i de förenade målen T-568/08 och T-573/08, M6 och TF1 mot kommissionen, ännu ej offentliggjord, särskilt punkt 115 och följande.

artikel 3, kontrolleras av ett externt organ som godkänns av kommunikationsministern, lämnas till ministern samt till nationalförsamlingen och senaten, och utarbetas på France Télévisions bekostnad;

— förbättra den funktionella mekanism som ska garantera ett effektivt återtagande av eventuell överkompensation eller korssubventioner som uppdagas genom den separata redovisningen och som inte är förenliga med artikel 53 i lag nr 86-1067 av den 30 september 1986 om kommunikationsfrihet samt med meddelandet om sändningsverksamhet.

(111) Det förefaller därför som om Frankrike har inrättat lämpliga rutiner för att garantera en regelbunden och effektiv kontroll av hur den offentliga finansieringen används, för att förhindra överkompensation och korssubventioner, som föreskrivs i meddelandet om sändningsverksamhet.

(112) Mot bakgrund av ovanstående framgår det att den eventuella konkurrenshämmande effekten av att France Télévisions är verksamt på den kommersiella marknaden, och kommer att förbli det även efter reformens genomförande, på det hela taget är begränsad. Bolagets närvaro kommer sannolikt att minska kraftigt och reformen kommer, åtminstone delvis, att överföra efterfrågan på tv-reklam till France Télévisions konkurrenter.

(113) Enligt en skrivelse som offentliggjordes av sju privata tv- eller radiokanaler kommer reformens genomförande och avskaffandet av reklamslag i France Télévisions sannolikt att kunna ge de privata medierna den drivkraft de behöver, medan ett bibehållande av reklamslagen skulle skapa negativa följder för alla de franska medierna och väsentligt förändra aktörernas ekonomiska utsikter⁽¹⁶⁾.

(114) Med andra ord innebär det faktum att France Télévisions delvis drar sig tillbaka och omorganiserar strukturen på sina inkomster – kommersiella inkomster eller offentligt kompensationsbidrag – till sändning av program som motsvarar bolagets public serviceuppgifter, utan direkt ekonomisk ersättning för tittarsiffrorna, en minskning av den potentiella konkurrensbegränsningen på de marknader där France Télévisions är verksamt. Tillbakadragandet skapar ett utrymme som kan utnyttjas av nya aktörer

eller aktörer som inte är så aktiva på reklammarknaden i dag, vilket på sikt kan vitalisera konkurrensen.

(115) Med beaktande av de uppgifter som lämnats och de åtaganden som gjorts av Frankrike, följer av det ovanstående att den offentliga finansieringen syftar till att göra det möjligt för France Télévisions att täcka nettokostnaderna för att utföra de förpliktelser som åligger bolaget, och att finansieringen ska vara begränsad till dessa kostnader och fortsätta att omfattas av efterhandskontroller som uppfyller kriterierna i det tillämpliga meddelandet om sändningsverksamhet. Med tanke på att France Télévisions dessutom kommer att minska sin närvaro på de konkurrensutsatta marknaderna ytterligare, riskerar det planerade stödet inte att påverka handelns utveckling i en omfattning som strider mot unionens intressen, och uppfyller därmed tillämpningsvillkoren för artikel 106.2 i EUF-fördraget.

(116) Frankrike har också åtagit sig att lämna en årlig rapport till kommissionen fram till 2013, då public servicereformen kommer att vara slutförd. Rapporten kommer att göra det möjligt att övervaka de aspekter av reformens genomförande som är mest relevanta för reglerna om statligt stöd, nämligen den årliga ersättningen och rutinerna för efterhandskontroller, de villkor som France Télévisions tillämpar i sin kommersiella verksamhet och vid utvecklingen av bolagets ställning på marknaden samt det årliga genomförandet av avtalen om mål och medel.

(117) Med tanke på reformens omfattning, de innovationer i finansieringen av France Télévisions public serviceuppgifter den inför, dess inverkan på utvecklingen av France Télévisions kostnader samt det osäkra ekonomiska klimatet på de marknader som påverkar France Télévisions och dess konkurrenters kommersiella intäkter, innebär detta åtagande att det blir möjligt för kommissionen att övervaka och noga följa såväl genomförandet av reformen som de åtaganden Frankrike gjort inom ramen för detta förfarande.

Nya skatter som planeras i reformen av public service-sändningar

(118) I sitt beslut att inleda ett förfarande uttryckte kommissionen farhågor om den eventuella förekomsten av ett samband mellan intäkterna från de nya skatterna på reklam och elektronisk kommunikation och det årliga bidrag som ska betalas till France Télévisions från och med 2010. Om ett sådant samband kunde konstateras skulle det innebära att skatterna borde betraktas som en integrerad del av stödet och därför granskas i samband med

⁽¹⁶⁾ Skrivelse från direktörerna för TF1, M6, Canal +, Next Radio TV, NRJ, RTL och Locales TV till Frankrikes president, av den 21 juni 2010, offentliggjord den 24 juni 2010 på: <http://www.latribune.fr/techno-medias/publicite/20100623trib0a00523461/france-television-les-medias-prives-insistent-pour-mettre-fin-a-la-publicite.html>.

granskningen av stödets förenlighet med den inre marknaden. Även om ett sådant samband kan uteslutas för 2009, särskilt med tanke på datum för ikraftträdande och genomförande av lag nr 2009–258 av den 5 mars 2009 om public service, kvarstår tvivel för kommande år, med tanke på uttalandena från de högsta franska myndigheterna.

(119) Det följer av domstolens rättspraxis som bekräftas av domen av den 22 december 2008 i begäran om förhandsavgörande i målet *Régie Networks* (C-333/07) (punkt 99) att "för att en avgift ska anses utgöra en integrerad del av en stödåtgärd, måste det föreligga ett tvingande samband mellan ändamålet med avgiften och stödet i fråga enligt relevanta nationella bestämmelser, i den meningen att intäkterna från avgiften måste användas för att finansiera stödet och direkt inverkar på stödets storlek och, följaktligen, på bedömningen av huruvida stödet är förenligt med den gemensamma marknaden" ⁽¹⁷⁾. De två tillämpningsvillkor som fastställts av domstolen, dvs. relevanta nationella bestämmelser och direkt påverkan på stödets storlek diskuteras nedan.

(120) Enligt fransk lagstiftning, artikel 36 i grundlagen av den 1 augusti 2001 om budgetpropositionen, kan en resurs som uppbärs för statens vinning tilldelas en juridisk person endast genom en uttrycklig bestämmelse i budgetpropositionen. Budgetpropositionen måste därför uttryckligen fastställa att intäkterna från skatterna på reklam och elektronisk kommunikation som införs genom lag nr 2009–258 av den 5 mars 2009 helt eller delvis ska användas för att finansiera France Télévisions. Någon sådan bestämmelse har hittills inte antagits. Frankrike förbinder sig att, i enlighet med bestämmelserna i artikel 108.3 i EUF-fördraget, i framtiden göra en ny anmälan till kommissionen av varje förslag till ändring av systemets struktur. Det innebär att det för närvarande inte kan konstateras något sådant tvingande samband som avses i domstolens rättspraxis mellan det anmälda stödet och de nya skatterna i den nationella lagstiftningen.

(121) Dessutom framgår det att det avgörande kriteriet för att fastställa budgetbidragets årliga belopp, kumulerat med det belopp som enligt planerna ska avsättas från resurserna från tv-licensavgiften, kommer att vara nettokostnaderna för utförandet av de public servicetjänster som ålagts France Télévisions och inte intäkterna från de nya skatterna. De beräknade public servicekostnaderna är dessutom, och kommer att förbli, föremål för förhandsuppskattningar i avtalet om mål och medel i enlighet

med artikel 53 i lag nr 86–1067 av den 30 september 1986 om kommunikationsfrihet i ändrad lydelse. Det årliga bidrag som fastställs i budgetpropositionen kommer kalibreras utifrån de förväntade nettokostnaderna och resultatet kommer att fastställas och vid behov korrigeras i efterhand inom ramen för den föreskrivna rapporten om genomförandet av artikel 2 i dekret nr 2007–958 av den 15 maj 2007 om de ekonomiska relationerna mellan staten och offentliga organisationer för audiovisuell kommunikation. Eftersom kostnaderna uppstår oavsett de skattemedel som uppbärs, kan inte skatteintäkterna ha någon direkt inverkan på stödbeloppet. Det framgår också att de skattesatser som ursprungligen planerades av den franska regeringen minskades i den lag som slutligen antogs av parlamentet, utan att detta medförde att det bidrag som skulle betalas till France Télévisions minskade samtidigt och proportionellt.

(122) Mot bakgrund av ovanstående är inte de skatter på reklam och elektronisk kommunikation som införts genom lag nr 2009–258 av den 5 mars 2009 att betrakta som en del av stödet och ska därför inte omfattas av bedömningen av stödets förenlighet med den inre marknaden, i motsats till vad som hävdats av vissa berörda parter, nämligen ACT, FFTCE, *l'Association des chaînes privées*, M6 och TF1.

(123) Detta påverkar inte bedömningen av de aktuella skatterna och de specifika reglerna om dem i deras egenskap av separata åtgärder när det gäller deras förenlighet med EU-lagstiftningen, särskilt när det gäller skatten på elektronisk kommunikation, i de frågor som diskuteras inom ramen för överträdelseförfarandet nr 2009/5061, enligt direktiv 2002/20/EG eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽¹⁸⁾.

(124) Kommissionen noterar också Frankrikes förklaring om att de ovannämnda skatterna undantas från räckvidden för den anmälan som är föremålet för detta beslut.

VII. SLUTSATSER

(125) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att det årliga budgetbidraget till förmån för France Télévisions som genomförs enligt ovan kan förklaras förenlig med den inre marknaden enligt artikel 106.2 i EUF-fördraget enligt de principer och regler för tillämpning som föreskrivs för public servicesändningar.

⁽¹⁷⁾ Dom av den 22 december 2008 i mål C-333/07, REG. s. I-10807. Se även dom av den 15 juni 2006 i mål C-393/04 och C-41/05, *Air Liquide Industries Belgium*, REG. s. I-5293, punkt 46.

⁽¹⁸⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Frankrike planerar att genomföra till förmån för France Télévisions i form av ett årligt bidrag med tillämpning av artikel 53, punkt VI i lag nr 86-1067 den 30 september 1986 om kommunikationsfrihet, i ändrad lydelse, är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Genomförandet av detta stöd godkänns följaktligen.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 20 juli 2010.

På kommissionens vägnar

Joaquín ALMUNIA

Vice ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 mars 2011

om ändring av beslut 2007/76/EG om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen vad gäller ömsesidigt bistånd

[delgivet med nr K(2011) 1165]

(Text av betydelse för EES)

(2011/141/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ("förordningen om konsument-skyddssamarbete") ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 6.4, 7.3, 8.7, 9.4, 10.3, 12.6, 13.5 och 15.6, och

av följande skäl:

- (1) Den 22 december 2006 antog kommissionen beslut 2007/76/EG om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen med avseende på ömsesidigt bistånd ⁽²⁾.
- (2) Beslut 2007/76/EG ändrades genom kommissionens beslut 2008/282/EG ⁽³⁾ så att principerna för anmälan av tillsynsåtgärder fastställdes, det angavs vilken information som ska lämnas vid anmälningar efter en anmälan och principerna för samordningen av marknadsövervakning och tillsyn fastställdes.
- (3) Kraven i beslut 2007/76/EG med avseende på radering av uppgifter i den databas som föreskrivs i artikel 10.1 i förordning (EG) nr 2006/2004 och på regelbundna anmälningar måste ses över på grundval av de erfarenheter som gjorts i samband med nätverket för tillsynssamarbete.
- (4) Man bör också klargöra vilka regler som gäller för den samordnande behöriga myndighetens skyldigheter, för

deltagande i den samordnade tillsynen och för vilka uppgifter som måste lämnas inom ramen för denna verksamhet.

- (5) Beslut 2007/76/EG måste anpassas till yttrande 6/2007 ⁽⁴⁾ från den arbetsgrupp för skydd av personuppgifter som inrättats genom artikel 29 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽⁵⁾ och till yttrandet från Europeiska datatillsynsmannen ⁽⁶⁾.
- (6) Beslut 2007/76/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 19.1 i förordning (EG) nr 2006/2004.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till beslut 2007/76/EG ska ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 1 mars 2011.

På kommissionens vägnar

John DALLI

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 32, 6.2.2007, s. 192.

⁽³⁾ EUT L 89, 1.4.2008, s. 26.

⁽⁴⁾ Yttrande 6/2007 om frågor om skydd av personuppgifter som har samband med systemet för konsumentskyddssamarbete (Consumer Protection Cooperation System, CPCS), 01910/2007/EN, WP 139, antaget den 21 september 2007.

⁽⁵⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁶⁾ Yttrande ref. 2010-0692.

BILAGA

Bilagan till beslut 2007/76/EG ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 2.1.3 ska ersättas med följande:

"2.1.3 Om en överenskommelse inte kan nås, ska den anmodade myndigheten avge ett svar där den lämnar all relevant information som den förfogar över och ange vilka utrednings- och tillsynsåtgärder som vidtagits eller som planeras (inklusive tidsfrister) senast fjorton dagar efter det att den tog emot begäran genom sin centrala kontaktpunkt. Den anmodade myndigheten ska regelbundet, minst var tredje månad, hålla den ansökande myndigheten underrättad om dessa åtgärder fram till dess att

a) all relevant information som behövs för att fastställa om en överträdelse inom gemenskapen har ägt rum eller om det föreligger skälig misstanke om att en sådan kommer att äga rum har sänts till den ansökande myndigheten, eller

b) överträdelsen inom gemenskapen har upphört eller begäran har visat sig sakna grund."

2. I punkt 2.1.5 ska följande stycken läggas till:

"Så snart en behörig myndighet upptäcker att en begäran om ömsesidigt bistånd enligt artiklarna 6, 7 och 8 i förordning (EG) nr 2006/2004 innehåller felaktiga uppgifter som inte kan korrigeras på annat sätt ska den begära att kommissionen avlägsnar informationen ur databasen så snart det är tekniskt möjligt och i varje fall senast sju dagar efter mottagandet av begäran.

Övrig information i anslutning till en begäran om ömsesidigt bistånd enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 2006/2004 ska avlägsnas från databasen fem år efter det att ärendet har avslutats."

3. I punkt 2.2.2 ska följande stycke läggas till:

"Motiverade anmälningar ska avlägsnas från databasen fem år efter att de har gjorts."

4. I kapitel 4 ska rubriken ersättas med följande:

"4. KAPITEL 4 – TILLGÅNG TILL INFORMATION SOM UTBYTTTS SAMT UPPGIFTSSKYDD"

5. Följande punkter ska läggas till som punkterna 4.3 och 4.4:

"4.3 *Kommissionens tillgång till uppgifter*

Kommissionens tillgång till uppgifter ska begränsas till vad som krävs enligt förordning (EG) nr 2006/2004. Detta omfattar tillgång till anmälningar enligt artikel 7.1, underrättelser enligt artiklarna 7.2 och 8.6, information i samband med samordning av marknadsövervakning och tillsyn enligt artikel 9 och villkor enligt artikel 15.5 i förordning (EG) nr 2006/2004.

4.4 *Känsliga uppgifter*

De behöriga myndigheterna får inte behandla personuppgifter om ras, etniskt ursprung, politiska åsikter, religion, medlemskap i fackförening, hälsa eller sexliv, utom i de fall när det krävs för att uppfylla skyldigheterna i förordning (EG) nr 2006/2004 och när behandling av sådana uppgifter är tillåten enligt direktiv 95/46/EG.

De behöriga myndigheterna får endast använda personuppgifter om lagöverträdelser, misstänkta lagöverträdelser och säkerhetsåtgärder i det särskilda syftet ömsesidigt bistånd, som det beskrivs i förordning (EG) nr 2006/2004."

6. Kapitel 6 ska ersättas med följande:

"6. KAPITEL 6 – SAMORDNING AV MARKNADSÖVERVAKNING OCH TILLSYN

6.1 Vid tillämpning av artikel 9.2 i förordning (EG) nr 2006/2004 får de myndigheter som enats om att samordna sin tillsyn fatta beslut om alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa lämplig samordning, och de ska genomföra dem efter bästa förmåga.

6.2 En behörig myndighet får, efter samråd med den ansökande myndigheten, avslå en begäran om samordnad tillsyn, om

a) ett rättsligt förfarande redan har inletts eller ett slutligt avgörande redan har meddelats, med avseende på samma överträdelse inom gemenskapen och mot samma säljare eller leverantör, vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade eller ansökande myndighetens medlemsstat,

b) den efter en lämplig undersökning anser att den inte berörs av överträdelsen inom gemenskapen.

Om en behörig myndighet beslutar att avslå en begäran om samordnad tillsyn ska den ange skälen till beslutet.

Denna punkt ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 6 och 8 i förordning (EG) nr 2006/2004.

6.3 För att fullgöra skyldigheterna enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 2006/2004 får de berörda beröriga myndigheterna besluta att en av dem ska samordna tillsynsåtgärden. De beröriga myndigheterna ska, samtidigt som de tar hänsyn till de särskilda förhållandena i varje ärende, till samordnande myndighet i princip utse myndigheten i det land där näringsidkaren har sitt säte eller sin huvudsakliga verksamhet eller där det största antalet berörda konsumenter finns.

6.4 Kommissionen ska på begäran underlätta samordningen enligt artikel 9.1 och 9.2 i förordning (EG) nr 2006/2004.

6.5 Den behöriga myndighet som utsetts till samordnande myndighet i enlighet med punkt 6.3. ska minst ansvara för följande:

a) Med lämpliga medel hantera kommunikationen mellan de myndigheter som deltar i samordningen.

b) Vid behov utarbeta en kort sammanfattande rapport efter den samordnade verksamheten.

c) Avsluta den samordnade tillsynen i databasen så snart det är tekniskt möjligt, och i varje fall inom sju dagar efter det att den sista begäran om ömsesidigt bistånd mellan två behöriga myndigheter som deltar i samordningen har avslutats av den berörda ansökande myndigheten.

Den samordnande myndighetens skyldigheter får inte påverka de informationskrav som ställs på övriga deltagande behöriga myndigheter i enlighet med förordning (EG) nr 2006/2004 och dess tillämpningsföreskrifter.

6.6 Förutom de informationskrav som fastställs för ömsesidigt bistånd i artiklarna 6, 7 och 8 i förordning (EG) nr 2006/2004 ska en behörig myndighet som beslutar att anmoda andra myndigheter att samordna tillsynen lämna minst följande information:

a) Närmare uppgifter om den behöriga myndighet som begärt samordning av tillsynen.

b) Försäljarens eller leverantörens namn.

c) Benämning på produkten eller tjänsten.

d) Klassificeringskod.

e) Annonserings- eller försäljningsmedium som använts.

f) Rättslig grund.

g) Kort sammanfattning av överträdelsen.

h) Sammanfattning av syftet med samordningen.”

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 3 mars 2011****om ändring av beslut 97/80/EG om tillämpningsföreskrifter till rådets direktiv 96/16/EG om statistiska undersökningar av mjölk och mjölkprodukter**

(Text av betydelse för EES)

(2011/142/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 96/16/EG av den 19 mars 1996 om statistiska undersökningar av mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.1, och

av följande skäl:

(1) Erfarenheterna vid tillämpningen av kommissionens beslut 97/80/EG av den 18 december 1996 om tillämpningsföreskrifter till rådets direktiv 96/16/EG om statistiska undersökningar av mjölk och mjölkprodukter ⁽²⁾ har visat att det är nödvändigt att redovisa mer detaljerade uppgifter för de största mejeriföretagen.

(2) Beslut 97/80/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(3) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för jordbruksstatistik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till beslut 97/80/EG ska ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

*Artikel 2*Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 3 mars 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 78, 28.3.1996, s. 27.

⁽²⁾ EGT L 24, 25.1.1997, s. 26.

BILAGA

I bilaga II till beslut 97/80/EG ska tabellerna D, E, F, G.1, G.2, G.3, G.4 och G.5 ersättas med följande:

"TABELL D

Företag ⁽¹⁾ efter årlig mjölkinsamlingsvolym

Land	Förhållandet den 31 december	
Insamlad mjölk (ton/år)	Antal företag	Insamlad mjölk (1 000 t)
5 000 och mindre		
5 001–20 000		
20 001–50 000		
50 001–100 000		
100 001–300 000		
300 001–400 000		
400 001–500 000		
500 001–750 000		
750 001–1 000 000		
över 1 000 000		
Summa		

⁽¹⁾ Sådana som avses i artikel 2 första stycket led 1 i direktiv 96/16/EG.

TABELL E

Insamlingscentraler ⁽¹⁾ efter årlig insamling av mjölk

Land	Förhållandet den 31 december	
Insamlad mjölk (ton/år)	Antal	Insamlad mjölk (1 000 t)
1 000 och mindre		
1 001–5 000		
5 001–20 000		
20 001–50 000		
50 001–100 000		
över 100 000		
Summa		

⁽¹⁾ Sådana som avses i artikel 2 första stycket led 2 i direktiv 96/16/EG.

TABELL F

Företag ⁽¹⁾ efter volym av behandlad mjölk

Land	Förhållandet den 31 december	
Behandlad mjölk (ton/år)	Antal företag	Volym (1 000 t)
5 000 och mindre		
5 001–20 000		

Land	Förhållandet den 31 december	
Behandlad mjölk (ton/år)	Antal företag	Volym (1 000 t)
20 001–50 000		
50 001–100 000		
100 001–300 000		
300 001–400 000		
400 001–500 000		
500 001–750 000		
750 001–1 000 000		
över 1 000 000		
Summa		

(¹) Sådana som avses i artikel 2 första stycket led 1 i direktiv 96/16/EG.

TABELL G.1

Företag (¹) efter årlig produktion av vissa mjölkproduktgrupper

Land	Förhållandet den 31 december	
Produktgrupp: FÄRSKA PRODUKTER (1)		
Erhållna produkter (ton/år)	Antal företag	Årlig produktion (1 000 t)
1 000 och mindre		
1 001–10 000		
10 001–30 000		
30 001–50 000		
50 001–100 000		
100 001–150 000		
150 001–200 000		
200 001–250 000		
över 250 000		
Summa		

(¹) Sådana som avses i artikel 2 första stycket led 1 i direktiv 96/16/EG.

TABELL G.2

Företag (¹) efter årlig produktion av vissa mjölkproduktgrupper

Land	Förhållandet den 31 december	
Produktgrupp: KONSUMTIONSMJÖLK (11)		
Erhållna produkter (ton/år)	Antal företag	Årlig produktion (1 000 t)
1 000 och mindre		
1 001–10 000		
10 001–30 000		
30 001–100 000		

Land	Förhållandet den 31 december	
Produktgrupp: KONSUMTIONSMJÖLK (11)		
Erhållna produkter (ton/år)	Antal företag	Årlig produktion (1 000 t)
100 001–150 000		
150 001–200 000		
200 001–250 000		
över 250 000		
Summa		

(¹) Sådana som avses i artikel 2 första stycket led 1 i direktiv 96/16/EG.

TABELL G.3

Företag (¹) efter årlig produktion av vissa mjölkproduktgrupper

Land	Förhållandet den 31 december	
Produktgrupp: MJÖLKPRODUKTER I PULVERFORM (22)		
Erhållna produkter (ton/år)	Antal företag	Årlig produktion (1 000 t)
1 000 och mindre		
1 001–5 000		
5 001–20 000		
20 001–25 000		
över 25 000		
Summa		

(¹) Sådana som avses i artikel 2 första stycket led 1 i direktiv 96/16/EG.

TABELL G.4

Företag (¹) efter årlig produktion av vissa mjölkproduktgrupper

Land	Förhållandet den 31 december	
Produktgrupp: SMÖR (23)		
Erhållna produkter (ton/år)	Antal företag	Årlig produktion (1 000 t)
100 och mindre		
101–1 000		
1 001–5 000		
5 001–10 000		
10 001–15 000		
15 001–20 000		
20 001–25 000		
över 25 000		
Summa		

(¹) Sådana som avses i artikel 2 första stycket led 1 i direktiv 96/16/EG.

TABELL G.5

Företag ⁽¹⁾ efter årlig produktion av vissa mjölkproduktgrupper

Land	Förhållandet den 31 december	
Produktgrupp: OST (24)		
Erhållna produkter (ton/år)	Antal företag	Årlig produktion (1 000 t)
100 och mindre		
101–1 000		
1 001–4 000		
4 001–10 000		
10 001–15 000		
15 001–20 000		
20 001–25 000		
över 25 000		
Summa		

⁽¹⁾ Sådana som avses i artikel 2 första stycket led 1 i direktiv 96/16/EG."

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 3 mars 2011

om att inte införa etoxikin i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om ändring av kommissionens beslut 2008/941/EG

[delgivet med nr K(2011) 1265]

(Text av betydelse för EES)

(2011/143/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.2 fjärde stycket, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordningar (EG) nr 1112/2002 ⁽²⁾ och (EG) nr 2229/2004 ⁽³⁾ innehåller närmare bestämmelser om genomförandet av den fjärde etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG och en förteckning över de verksamma ämnen som ska bedömas för att eventuellt införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. I den förteckningen ingick etoxikin.
- (2) Anmälaren återkallade i enlighet med artikel 24e i förordning (EG) nr 2229/2004 sin ansökan om att det verksamma ämnet skulle införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG inom två månader från det att utkastet till bedömningsrapporten tagits emot. Följaktligen fastställdes det i kommissionens beslut 2008/941/EG av den 8 december 2008 om att inte ta upp vissa verksamma ämnen i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller dessa ämnen ⁽⁴⁾ att etoxikin inte skulle införas som verksamt ämne.
- (3) Den ursprungliga anmälaren (nedan kallad *sökanden*) har i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG lämnat in en ny ansökan och begärt ett påskyndat förfarande i enlighet med artiklarna 14–19 i kommissionens förordning (EG) nr 33/2008 av den 17 januari 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 91/414/EEG i fråga om ett ordinarie och ett påskyndat förfarande för bedömning av verksamma ämnen som omfattades av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i det direktivet men som inte införts i dess bilaga I ⁽⁵⁾.

- (4) Ansökan lämnades till Tyskland, som genom förordning (EG) nr 2229/2004 hade utsetts till rapporterande medlemsstat. Tidsfristen för det påskyndade förfarandet har följts. Specifikationen för det verksamma ämnet och de avsedda användningarna är desamma som de som anges i beslut 2008/941/EG. Ansökan uppfyller dessutom de återstående kraven gällande innehåll och förfarande i artikel 15 i förordning (EG) nr 33/2008.
- (5) Tyskland utvärderade de kompletterande uppgifter som sökanden lämnat och lade fram en kompletterande rapport. Rapporten lämnades till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) och till kommissionen den 16 oktober 2009. Myndigheten lämnade den kompletterande rapporten till övriga medlemsstater och sökanden för synpunkter, och vidarebefordrade därefter de mottagna synpunkterna till kommissionen. I enlighet med artikel 20.1 i förordning (EG) nr 33/2008 och på kommissionens begäran lade myndigheten fram sin slutsats om etoxikin för kommissionen den 20 augusti 2010 ⁽⁶⁾. Medlemsstaterna och kommissionen granskade utkastet till bedömningsrapport, den kompletterande rapporten och myndighetens slutsats i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och rapporten godkändes slutgiltigt den 28 januari 2011 i form av kommissionens granskningsrapport om etoxikin.
- (6) Under utvärderingen av det verksamma ämnet väcktes en rad frågor. Det var bl.a. inte möjligt att göra en tillförlitlig bedömning av konsumenternas, användarnas och arbetstagarnas exponering, eftersom endast begränsade toxikologiska uppgifter lagts fram och dessa inte ansågs tillräckliga för att man skulle kunna fastställa acceptabelt dagligt intag (ADI), akut referensdos (ARfD), och godtagbar användarexponering (AOEL). Dessutom var de uppgifter som lämnats in inte tillräckliga för att man skulle kunna fastställa en rethaltsdefinition för etoxikin och dess metaboliter. Vidare saknades uppgifter i de tekniska specifikationerna för att fastställa den genotoxiska potentialen och ekotoxiciteten av en förorening (av sekretesskäl kallad förorening 7). Slutligen var de tillgängliga uppgifterna inte heller tillräckliga för att det skulle gå att göra en utförlig bedömning av riskerna för miljön och icke-målorganismer. På grundval av den tillgängliga informationen var det således inte möjligt att avgöra om etoxikin uppfyllde kraven för att införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 168, 27.6.2002, s. 14.

⁽³⁾ EUT L 379, 24.12.2004, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT L 335, 13.12.2008, s. 91.

⁽⁵⁾ EUT L 15, 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ethoxyquin", *The EFSA Journal*, vol. 8(2010):9, artikelnr 1710 [38 s.], doi:10.2903/j.efsa.2010.1710. Finns på www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

- (7) Kommissionen uppmanade sökanden att lämna synpunkter på granskningsresultatet. I enlighet med artikel 21.1 i förordning (EG) nr 33/2008 uppmanade kommissionen dessutom sökanden att inkomma med synpunkter på utkastet till granskningsrapport. Sökanden inkom med synpunkter som har granskats omsorgsfullt.
- (8) Trots de argument som sökanden lade fram kunde frågorna inte avföras, och bedömningar på grundval av inlämnade uppgifter som granskats under myndighetens expertmöten har inte visat att växtskyddsmedel innehållande etoxikin, under föreslagna användningsvillkor, generellt uppfyller kraven i artikel 5.1 a och b i direktiv 91/414/EEG.
- (9) Etoxikin bör därför inte införas som verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG.
- (10) Detta beslut hindrar inte att nya ansökningar om etoxikin lämnas i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG och kapitel II i förordning (EG) nr 33/2008.
- (11) Av tydlighetsskäl bör posten för etoxikin i bilagan till beslut 2008/941/EG utgå.
- (12) Beslut 2008/941/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (13) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Etoxikin ska inte införas som verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG.

Artikel 2

Medlemsstaterna ska säkerställa

- a) att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller etoxikin återkallas från och med den 3 september 2011,
- b) att inga godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller etoxikin beviljas eller förnyas från och med dagen för offentliggörandet av detta beslut.

Artikel 3

Alla eventuella anstånd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med artikel 4.6 i direktiv 91/414/EEG ska vara så kortvariga som möjligt och upphöra senast den 3 september 2012.

Artikel 4

Posten för etoxikin ska utgå ur bilagan till beslut 2008/941/EG.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 3 mars 2011.

På kommissionens vägnar

John DALLI

Ledamot av kommissionen

2011/140/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 20 juli 2010 om statligt stöd C 27/09 (f.d. N 34/B/09) bidrag till France Télévisions som Frankrike planerar att genomföra till förmån för France Télévisions [delgivet med nr K(2010) 4918] ⁽¹⁾.....** 44

2011/141/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 1 mars 2011 om ändring av beslut 2007/76/EG om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen vad gäller ömsesidigt bistånd [delgivet med nr K(2011) 1165] ⁽¹⁾** 63

2011/142/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 3 mars 2011 om ändring av beslut 97/80/EG om tillämpningsföreskrifter till rådets direktiv 96/16/EG om statistiska undersökningar av mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾** 66

2011/143/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 3 mars 2011 om att inte införa etoxikin i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om ändring av kommissionens beslut 2008/941/EG [delgivet med nr K(2011) 1265] ⁽¹⁾** 71

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV